

SOCIAL DEMOKRATEN

3 • OKTOBER 2016

NICLAS ER NEDSLIDT:

RENT VANVID AT HÆVE PENSIONS- ALDEREN

**VETERANEN GENOPSTILLER
VI SKAL HAVE BORGMESTERKÆDEN
TILBAGE I HADERSLEV**

**ET MESTERVÆRK
DAN JØRGENSEN ANMELDER POUL SMIDTS
BIOGRAFI OM VIGGO KAMPMANN**

6

HVERVEKAMPAGNE

Velkommen til 3.100 nye intromedlemmer

10

VETERANEN OG DEBUTANTEN

Nedtælling til KRV 2017 – vi møder Lone Ravn og Jarl Feyling

12

HER GÅR GRÆNSEN

Socialdemokratiet siger nej til at lette topskatten og hæve pensionsalderen

32

GENIAL OG GAL

»Et mesterværk«, lyder Dan Jørgensens vurdering af Poul Smidts biografi om Viggo Kampmann

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 15 DSU
- 16 Kongres 2016
- 20 Vi hepper på Hillary
- 22 Stress – interview med Kirsten Brosbøl
- 24 Ildsjæle i Randers
- 26 Ordføreren har ordet
- 27 Nyt fra EU
- 30 Den røde stol
- 34 Navne & noter
- 36 Velkommen til René Olsson

Gratis medlemsblad for Socialdemokraterne. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokraterne.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokraternes centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokraterne.dk | **Indmeldelse:** Socialdemokraterne, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00, eller via socialdemokraterne.dk | **Design og grafisk produktion:** Datagraf Communications. Tryk: Aller Tryk A/S. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokraterne, medmindre andet er angivet | **Forside:** Niclas Bannebjerg Nanboe, foto: Thomas Sjørup | **Redaktionen:** Stine Svarre Gaardhøj stine@socialdemokraterne.dk – Lisbeth Kjær Larsen lisbeth@socialdemokraterne.dk – Niels Fuglsang niels@socialdemokraterne.dk – Marie Kristensen marie.kristensen@ft.dk – Lissa Galle lissa@socialdemokraterne.dk – Pelle Lykkebo Mørk pelle.mork@ft.dk – Mads Brandstrup mads.brandstrup@ft.dk og Morten Kyster Hvelplund morten@socialdemokraterne.dk | **Journalister:** Birgitte Bartholdy, Diana Ebba Ø.B. Pedersen og Peter Andersen, redaktionen.dk. | **Fotografer:** Thomas Sjørup (redaktionen.dk), Anita Graverson, Lars Horn | **Næste nummer udkommer 16. december.** Deadline for redaktionelt stof 18. november. Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret | **Annoncer:** kontakt redaktionen | **ISSN:** 0906-4613. Titel: Socialdemokraten.

ET HELT DANMARK

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære socialdemokrat

I disse måneder går meget af arbejdet på Christiansborg med at forhandle om regeringens økonomiske plan. En helhedsplan, kalder statsministeren den. Men jeg tror, mange har svært ved at se, hvad det er for en helhed, statsministeren taler om. Det har jeg i hvert fald. For hvori består helheden, når man vil tvinge nedslidte mennesker til at blive endnu længere på arbejdsmarkedet? Eller vil skære dybt i det SU-system, som resten af verden misunder os?

Vi socialdemokrater synes, det er den forkerte vej at gå. Hvis man for alvor går op i Danmarks helhed, så bør man spørge: Hvad har Danmark for alvor brug for de næste år, hvis vi skal forblive et helt land i balance?

Danmark har for det første brug for, at vi bliver dygtigere. De næste ti år vil der mangle tusindvis af faglærte, mens et tilsvarende antal ufaglærte job forsvinder. Det er vi nødt til at tage meget alvorligt. Den udfordring bliver ikke løst af en skattereform. For den ufaglærte bliver ikke tømret af at få en skattelettelse. Derfor har vi i stedet fremlagt en opkvalificeringsreform. Den skal gøre det muligt for ledige ufaglærte at tage uddannelse og kurser på 110 pct. af dagpengesatsen. Og så styrker den erhvervsskolerne. For blot at nævne to ting.

For det andet skal Danmark blive rigere. Hvis ikke vi gør noget, vil de kommende års økonomiske vækst være meget beskeden. Og det er den økonomiske vækst, der betaler for vores velfærdssamfund. Derfor har vi fremlagt en bu-

ket af målrettede tiltag, der skal gøre det lettere at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark.

Og så skal Danmark være mere retfærdigt. Alle skal have en reel mulighed for at få det bedste ud af deres liv. Og det kræver, at vi, også i årene der kommer, har penge til at investere i vores velfærdssamfund. Heldigvis bliver mange danskere ældre, og derfor skal vi tilsvarende bruge flere penge på ældreområdet. Men pengene er der, og modsat regeringen er vi parate til at bruge dem.

Et Danmark, der er dygtigere, rigere og mere retfærdigt, er et meget mere helt Danmark end det Danmark, Lars Løkke Rasmussen har på tegnebrættet med sin helhedsplan. For Danmark har en unik samfundsmodel. En model, der sikrer, at velstanden fordeles retfærdigt, at flere kan realisere deres egne drømme, at der er fri og lige uddannelse og gode vellønnede job, og at der er trykthed, når vi bliver gamle eller syge.

Men vores samfundsmodel er ingen selvfølge. Den er frugten af generationers hårde arbejde. Og lige så vel som den er bygget op af politiske beslutninger, lige så vel kan et politisk flertal bryde den ned igen. Vi vil gøre alt for, at det ikke sker. Vi vil i stedet bruge pengene de kommende år på at sikre et dygtigere, rigere og mere retfærdigt samfund. Vi vil tro på Danmark. 🌸

” Den ufaglærte bliver ikke tømret af at få en skattelettelse

Med venlig hilsen
Mette Frederiksen

Formand,
Socialdemokratiet

CHRISTIANSBORG NYT

LEA WERMELIN GIFT

Solskinsøen levede i den grad op til sit navn, da mf'er Lea Wermelin blev gift med Jonas Bjørn Jensen den 27. august. Det er ikke tilfældigt, at Bornholm dannede rammen om den lykkelige dag. Lea Wermelin har kreds på Bornholm og er selv opvokset på øen. Nærmere bestemt i Rønne. Det var derfor også oplagt, at Bornholms borgmester, Winni Grosbøll, viede Jonas og Lea på Halleklippen lidt uden for Nexø. Lea Wermelin blev valgt til Folketinget ved valget i

2015. Inden da arbejdede hun som konsulent for Socialdemokratiet på Christiansborg. Stort tillykke til Lea og Jonas!

NYE ANSIGTER PÅ NYE POSTER

På dette års sommergruppemøde hos 3F i København blev der sat nye ansigter på tre forskellige ordførerskaber. Christian Rabjerg Madsen er ny miljøordfører, Peter Hummelgaard ny EU-ordfører og Thomas Jensen ny erhvervsordfører. Desuden er der nye navne på tre for-

skellige formandposter. Lea Wermelin er ny formand for Skatteudvalget, Erik Christensen er ny formand for Europaudvalget, og Troels Ravn er ny formand for Social- og Indenrigsudvalget. Astrid Krag er tilbage som ældreordfører efter at have været på barsel med sin yngste søn.

PARTITOPPEN PÅ ERHVERVSTURNE

Ingen velfærd uden arbejdspladser. Mette Frederiksen, Henrik Sass Larsen og Nicolai Wammen drog på erhvervsturne i slutningen af august og starten af september for at præsentere nogle nye og helt konkrete vækstinitiativer, som vil være blandt Socialdemokratiets krav i efterårets 2025-forhandlinger. I alt besøgte de seks virksomheder på Fyn, Sjælland og i Jylland, som repræsenterer nogle af Danmarks styrkepositioner. Desuden var Mette Frederiksen til lyttemøde i Thisted i forbindelse med lukningen af Oticon og de fritstillede ansatte i området.

– Ved at skabe gode rammer for vores erhvervsliv kan vi sætte gang i væksten og sikre, at vi får flere med i arbejdsfællesskabet. Løsningen finder vi ikke i kortsigtede personskattelettelser, men i langsigtede investeringer i velfærd og arbejdspladser, siger Mette Frederiksen.

HOTDOGDOMMER WAMMEN

Det er et hårdt arbejde, men nogen skal jo gøre det. Derfor tog politisk ordfører Nicolai Wammen det tunge hver på sig og var dommer ved årets hotdog-DM i forbindelse med Aarhus Festuge. Både kokke, pølse-mænd og slagtere gav deres bud på en fortolkning af den klassiske hotdog i to kategorier: »Den Traditionelle Hotdog« og »Den Moderne Hotdog«. Nicolai Wammen skulle gabe over i alt 16 forskellige hotdogs sammen med dommerkollegaerne Jesper Koch og Wassim Hallal. Det var den aarhusianske restaurant Hærværk, der løb med prisen for den mest innovative hotdog. Den bestod blandt andet af tørrede oksehjerter og hjertesalat. Der var også mulighed for at købe hotdogs, og overskuddet fra salget gik til Børnefonden.

ANKER JØRGENSEN-SALEN PÅ PLADS I VEGA

– Skal vi tage en øl i Anker Jørgensen-salen? Sådan kan du fremover spørge, hvis du besøger spillestedet Vega i København. I april sagde hele Danmark farvel til Anker Jørgensen. Det skete ved bisættelsen fra Grundtvigs Kirke i København og et efterfølgende arrangement i Vega. Samme dag offentliggjorde Vega, at man vil navngive en af salene efter netop Anker Jørgensen. Vega, som tidligere var kendt under navnet Folkets Hus, og Socialdemokratiet har en lang tradition for samarbejde. I forvejen byder spillestedet på sale med navne som Stauningsalen, Kongressalen og Svend Auken-salen.

MAJA PANDURO GENOPSTILLER IKKE

Maja Panduro har valgt ikke at søge genvalg til Folketinget. Det meddelte hun i begyndelsen af september sin kreds. Maja Panduro er sygemeldt med stress og depression, og hun vil ikke lade sin kreds stå uden en kandidat, hvis der pludselig skulle blive udskrevet valg.

Hvis valget ikke kommer nu, er det – som hun skrev på Facebook – »stadig mit inderlige håb at kunne vende tilbage til Folketinget og gøre den periode færdig, som jeg er blevet betroet så mange menneskers stemmer og tillid til. Det ville for mig være en stor personlig sejr at kunne vende tilbage«.

Maja Panduro har haft poster som miljøordfører og politisk ordfører. Maja Panduro er opstillet i Randers Syd-kredsen. Hun har siddet i Folketinget siden 2009 og fik 8.672 personlige stemmer ved det seneste folketingsvalg. Malte Larsen har afløst Maja Panduro, mens hun er sygemeldt. Vi ønsker Maja rigtig god bedring og alt det bedste.

FOLKEMØDE MØN

Der var flere besøgende end nogensinde på Folkemøde Møn i år. Folkemødet, der kun har vokset sig større for hvert år, fandt sted den sidste weekend i august. Initiativtager er Socialdemokratiets socialordfører, Pernille Rosenkrantz-Theil, og i år talte blandt andre De Radikales formand, Morten Østergaard, fra hovedscenen. På ungdomsscenen

kunne man blandt andet opleve den radikale Zenia Stampe og Dansk Folkepartis Søren Espersen diskutere. I alt 6.000 mennesker deltog i dette års Folkemøde Møn.

– Vi er utroligt glade for, at folkemødet bliver ved med at vokse. Det vidner jo om, at folk gerne vil diskutere politik, hvor de også får nuancerne med, siger Pernille Rosenkrantz-Theil.

HUS FORBI FYLDER RUNDT

Både Lars Løkke Rasmussen og Mette Frederiksen holdt tale, da Hus Forbi fejrede sine første tyve år i Kongens Have i Odense. Hus Forbi er de hjemløses eget blad og bliver solgt af tidligere og nuværende hjemløse. Avisen bliver til i samarbejde med professionelle journalister og fotografer. Mette Frederiksen fremhævede, at Hus Forbi-folket gør en formidabel indsats, og på deres helt egen måde viser de Danmark en side af vores samfund, der ellers er skjult. Men en side, som vi alle har brug for at kende, understregede partiformanden. Hus Forbi fik i en årrække støtte fra Socialministeriet, men er nu økonomisk uafhængig.

VELKOMMEN TIL 3.100 NYE KAMMERATER

Årets hvervekampagne tilbyder gratis medlemskab for resten af året. Det tilbud har resulteret i et mindre medlemsboom. Blandt andet i Horsens, hvor partiforeningen på få måneder har fået langt flere medlemmer end normalt.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: ANITA GRAVERSEN

– Normalt står vi på Søndergade i Horsens. Og folk vil også gerne i snak med os, men de kan ikke overskue, at de skal betale for noget, de ikke helt ved hvad er. Ordene kommer fra Bo Skov Johansen, der gennem fem år har været formand

OM KAMPAGNEN

- Introkampagnen kører fra 1. maj til 31. december.
- Mulighed for gratis medlemskab frem til nytår.
- Intromedlemmer har ikke stemmeret til opstilling af kandidater, til generalforsamling og kan ikke blive valgt til tillidshverv.
- Når prøveperioden udløber, vil medlemmet automatisk overgå til ordinært medlemskab og få tilsendt en kontingentopkrævning.
- Læs mere på www.socialdemokraterne.dk/intromedlem.

for Socialdemokratiets partiforening i Horsens.

Han er vant til at gå på gaden for at invitere nye medlemmer med på holdet – og de seneste måneder med flere fangster end normalt.

I Horsens har de nemlig – som i resten af landet – nydt godt af, at årets hvervekampagne er bundet op på et introtilbud om gratis medlemskab i resten af 2016. Det tilbud var der ved redaktionens deadline flere end 3.100, der havde taget imod.

– Når vi så siger: »Jamen, du kan få lov til at prøve det gratis i en periode«, så har mange det sådan, at så kan de da lige så godt se det lidt an, fortæller Bo Skov Johansen.

GIVER BLOD PÅ TANDEN

Han fremhæver, at mange af de mulige medlemmer, som stopper op ved Socialdemokratiets stand, allerede stemmer socialdemokratisk.

– Mange af dem synes nok, at det er et stort skridt at melde sig ind i partiet – og at det så er meget mere uforpligtende at få et intromedlemskab. De føler ikke, at

de bliver påduttet noget. Så kan de gå og snuse lidt til partiet, komme til lidt møder og se, om det er noget for dem. Det er en god løsning, og jeg tror, det giver dem blod på tanden, siger Bo Skov Johansen, som siden 1. maj har registreret 71 intromedlemmer i partiforeningen.

Det er flere end dobbelt så mange som normalt i en partiforening, der tæller 500 medlemmer. Og selv om partiet umiddelbart ikke får kontingentkroner fra de nye intromedlemmer, tror Bo Skov Johansen på, at der er udsigt til et plus i regnskabet, fordi nogle af dem vælger at veksle introkortet til et regulært medlemskab.

EKS-SF'ER PÅ SNUSEHOLDET

Socialpædagog Bent Fischer på 57 år er en af de horsensianere, der har valgt at takke ja til intromedlemskab. Han har ellers altid tidligere stemt SF, men er nu rykket tættere på Socialdemokratiet.

– SF var ikke sit ansvar bevidst, da partiet trådte ud af S-R-SF-regeringen. Og siden har jeg tænkt lidt over, om det var S, jeg skulle gå til. Det handler meget om fælles kerneværdier på børne-,

SKAL VÆRE LET AT MELDE SIG IND

På partikontoret i København er der selvfølgelig tilfredshed med, at årets hvervekampagne foreløbig har resulteret i 3.140 intromedlemmer.

Vicepartisekretær Matias Bredde, der sammen med partisekretær Jan Juul Christensen har fostret ideen om gratis intromedlemskab, kalder det »en klokkeklar succes«, men det får ham dog ikke til at læne sig tilbage.

– Nej. Nu er opgaven selvfølgelig at fastholde dem, siger Matias Bredde og fortsætter:

– Der er mange, der oplever, at når de taler med venner og bekendte om at melde sig ind, så er det en stor beslutning at blive medlem af et parti. Og den beslutning vil vi gerne gøre det lettere for dem at tage. I stedet for at man køber hele pakken, kan man få lov til at prøve det af og se, om det egentlig er noget for en.

Som led i kampagnen har der været særlige tilbud for intromedlemmerne. I sommerferien var der således 106 deltagere ved to arrangementer på Christiansborg, og på kongressen i Aalborg blev der også taget kærlig hånd om de nye partikammerater.

EN BEGRÆNSET PERIODE

Matias Bredde kan selvfølgelig godt forstå, hvis nogen forholder sig lidt skeptisk til konceptet. Men han er meget fortrøstningsfuld og regner med, at det vil give flere medlemmer på den lange bane.

– Nogle har været lidt nervøse for, at folk fik en vare gratis, som var meget værd. Altså at det her med at drive et

parti er dyrt, og at det kræver, at folk betaler. Men det er jo for en begrænset periode, og de skeptikere, der har været, er vendt tilbage og har sagt, at de har været meget glade for konceptet, siger Matias Bredde.

Blandt andet i kraft af Tove Asmussens og Bo Skov Johansens opsøgende indsats på gågaden i Horsens, er det landet over lykkedes at hverve mere end 3.100 intromedlemmer.

unge- og ældreområdet, fortæller Bent Fischer.

Han lod sig lokke ind i S-folden, da der var dyrskue i Horsens. Her kom han i snak med Tove Asmussen, som var aktiv ved en socialdemokratisk stand på pladsen.

– Hun fortalte om intromedlemskabet, og det ville jeg gerne prøve af. Jeg kan

” Jeg kan godt lide det her

»snusemedlemskab«

– altså at jeg kan få lov til at se det lidt an

godt lide det her »snusemedlemskab« – altså at jeg kan få lov til at se det lidt an og danne mig mine egne meninger, uden at der er pres på, fortæller Bent Fischer, der endnu ikke har besluttet sig for, om han ved årsskiftet bliver betalende medlem:

– Jeg er ikke helt sikker endnu. Nu skal

partiet vise mig, hvad det kan. Derefter vil jeg tage stilling, siger han.

Internt i partiforeningen i Horsens får stemningen da også et løft, når de kan se en så markant stigning i nye medlemmer.

– Det gør også en stor forskel for os, at vi kan se, at der er interesse. At folk rent faktisk vil os. Det er et rygstød til det, vi laver her i partiet, fortæller Bo Skov Johansen, der er særligt glad for, at kampagnen har åbnet op for en målgruppe, som ellers er svær at få fat i.

– De fleste af vores nye intromedlemmer er mellem 35 og 45 år. Dem har vi ellers svært ved at få med, fordi det er en målgruppe, som har travlt med mange andre ting, men med intromedlemskabet får de lov til at prøve det af, siger Horsens-formanden, som håber, at tilbuddet om et intromedlemskab bliver gentaget:

– Jeg tror godt, man kunne gøre det her med jævne mellemrum. Faktisk er vi ude for, at når folk har været intromedlemmer i et stykke tid, så ønsker de selv at blive betalende. På den måde er introkampagnen et supergodt værktøj, siger Bo Skov Johansen. 🌸

Når Lone Ravn nu gør klar til sin 7. valgkamp, er det ikke mindst for at kæmpe for, at Haderslev Kommune igen får en socialdemokratisk borgmester.

VETER ~~A~~ NEN

Efter 23 år i kommunalpolitik brænder Lone Ravn stadig for at skabe forandring. Hun ser frem til at kaste sig ud i sin 7. valgkamp og genvinde det tabte for Socialdemokratiet i Haderslev Kommune.

AF BIRGITTE BARTHOLDY · FOTO: ANITA GRAVERSEN

Hele seks gange har Lone Ravn, socialdemokratisk medlem af byrådet i Haderslev, stået midt i en valgkamp, som er endt med, at hun blev valgt.

– Hver gang er jeg bagefter så udmattet, at jeg lover mig selv aldrig at gøre det igen. Men så sker der altid et eller andet, så jeg tager en tørn til, siger hun.

LONE RAVN OM ...

De største politiske sejre:
– Jeg er især stolt af, at jeg har været med til at gøre havnen i Haderslev til et kanonflot område. Og så er jeg glad for, at vi fik kæmpet det varme mad tilbage til vores plejehjem.

Det sværeste nederlag:
– Det var, da jeg var med til at spare 90 millioner kroner på ældreområdet i 2012. Da havde jeg svært ved at se mig selv i spejlet. Men jeg vidste straks, at jeg nu skulle ud og kæmpe for, at det blev godt igen. Siden har vi da også fået rettet noget op på det.

Næste år stiller hun op igen. For syvende gang.

– Vi socialdemokrater i Haderslev mistede jo borgmesterkæden ved sidste valg. Så jeg må ud og kæmpe sammen med de andre for at få den kæde tilbage, siger hun og understreger, at hun genopstiller på en meget afgørende betingelse:

– Jeg er 66 år, så jeg er altså blevet for gammel til at kravle op i lygtepæle og hænge valgplakater op. De må andre gøre, griner Lone Ravn.

FRA KLISTER TIL FACEBOOK

Som valgveteran har hun oplevet, hvordan stemningen omkring valgkampene har ændret sig en del i årenes løb.

– Først gang jeg stillede op, i 1993, var

det tydeligt, at vi nye kandidater ikke skulle tro, at vi var noget. Vi var nok lidt ydmyge. Det er de unge i dag ikke. De kommer med en stor gnist og selvbevidsthed, det er skønt at opleve. Og partiforeningen gør også et kolossalt arbejde for at inkludere alle. Når vi er ude med vores foldere, mødes vi først til morgenmad, snakker og griner sammen. Jeg ved godt, at knivene sidder mere udenpå de sidste 14 dage inden valget. Sådan skal det også være. Men det må aldrig udelukke, at man kan hygge sig sammen.

” Jeg er 66 år, så jeg er altså blevet for gammel til at kravle op i lygtepæle og hænge valgplakater op

Ellers er det mest den teknologiske udvikling, der har skabt ændringer. Før i tiden sad hun og klippe-klistrede, når hun skulle sætte sin folder sammen. I dag sker det hele på computeren.

– Og så har de unge fået os på Facebook. Jeg var ret modvillig i starten, men jeg kan godt se nu, at det giver nye muligheder for at kommunikere med borgerne.

FAMILIEN SKAL BAKKE OP

Det var hendes arbejde på køleskabsfabrikken Brødrene Gram i Vojens, hvor hun var i 30 år, som førte hende ind i politik.

– Da jeg adopterede min datter, oplevede jeg det som dybt uretfærdigt, at jeg dels kun fik dagpenge halvdelen af min tremåneders barselsorlov, dels året efter manglede feriepenge. Jeg skræppede op på en generalforsamling i Kvindeligt Arbejderforbund, og det blev ændret på landsplan. Det førte til, at jeg i 1983 blev tillidsrepræsentant.

Uddannelsen fra fagbevægelsen var oplagt at bruge i kommunalpolitik, men i begyndelsen sagde hun nej til alle opfordringer.

– Så en dag sagde min mand: »Lone, du er da godt dum, at du hele tiden siger nej til at stille op til kommunalvalget«. Jeg svarede: »Hvis jeg skal sige ja, skal vi to have en snak først. For stiller jeg op, kommer middagsmaden tit til at bestå af tag selv-køleskab«.

Det var Lone Ravns mand indforstået med. I det hele taget har han indtil sin død for ti år siden været en god støtte for hende.

– Jeg kan anbefale alle nye kandidater at sikre sig opbakning fra deres familier, ellers bliver det for hårdt. Man kan ikke kæmpe både derhjemme og i byrådsalen, siger Lone Ravn.

Et andet vigtigt råd, som hun selv har haft glæde af, er altid at huske på, hvem man repræsenterer.

– Man må ikke føle sig finere, bare fordi man er valgt ind i byrådet. Borgerne skal sidde med på skulderen, når man tager beslutninger.

HUSK DE KLARE BUDSKABER

Fremover vil Lone Ravn ikke mindst slås for, at der skal endnu flere varme hænder både i institutionerne, i skolen og i ældreplejen. Det mener hun er tiltrængt.

– Men vi trænger også til at få flere arbejdspladser til vores område. Uden dem kommer der ikke penge i kassen.

Hendes bedste valgkampsråd til de nye kandidater er, at de skal have nogle klare budskaber.

– Og så skal de huske at tjekke deres e-mails. Tit forventer medierne, at man melder lynhurtigt tilbage. Samtidig er det også stadig vigtigt at gå ud og møde vælgerne i gågaden og andre steder. Det må man aldrig være bange for. Det har givet mig mange gode snakke igennem årene. 🌸

STEM PÅ OS

- 21. november 2017 er der kommunal- og regionsrådsvalg. *Socialdemokraten* er i fuld gang med at varme op med portrætter af socialdemokratiske kandidater og reporter fra forberedelser og kampagneaktiviteter.
- I dette nummer møder vi veteranen Lone Ravn, der håber at blive genvalgt til Haderslev Byråd, og debutanten Jarl Feyling, der gerne vil gøre en forskel i Region Hovedstaden.
- Har du en god ide til en artikel, er du velkommen til at skrive til *Socialdemokraten*'s redaktør, Morten Bruun, på mob@pbpronto.dk.

DEBUTANTEN

Jarl Feyling er vokset ud af ghettoens skygge og sigter nu mod en plads i Region Hovedstaden: – Jeg er i den grad et produkt af velfærdsstaten, og jeg er taknemmelig for, at den også rummede børn som mig, siger den 26-årige socialdemokrat.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Han er 26 år, gift og far til Andrea og Amalie. Han bor i en nyistandsat, lys andelslejlighed i Brønshøj. Han har en bachelor i historie – med samfundsfag som sidefag.

Det lyder alt sammen som billedet på et liv, der er lige så snorlige som ryggen på en håndbog i karriereplanlægning. Men billedet lyver.

Den unge mand – han hedder i øvrigt Jarl Feyling – har nemlig oplevet flere knubs, end de fleste støder på igennem et helt liv. Men han har klaret de mange stød, og det er der – med hans egne ord – kun én logisk forklaring på. Og det er »den socialdemokratiske velfærdsmodel«.

– Min erfaring med velfærdsmodellen er, at man ikke bliver straffet på grund af sin baggrund. Det er fuldstændig centralt for mig og årsagen til mit politiske engagement. Den socialdemokratiske velfærdsmodel, kampen for lighed, ret og pligt og solidaritet, er min egentlige drivkraft, siger Jarl Feyling.

SYGDOM OG MISBRUG

Den drivkraft får han brug for, når han næste år er en af Socialdemokratiets kandidater til Region Hovedstaden. Det er første gang, han går til valg, og debutanten – og fighteren – Feyling vil ikke mindst give stemme til de udsatte borgere, han selv er rundet af i det københavnske nordvestkvarter.

Her er han vokset op på Stærevej – som i dag står på regeringens ghettoliste – og han var kun to år, da forældrene blev skilt. Moderen var – og er – maniodepressiv, faderen led af tarmsygdomme, begge var misbrugere af hash, og begge var på førtidspension.

– Min mor er student, og min far er guldsmed, men på et tidspunkt gik det skævt for dem. Efter skilsmissemis boede jeg hos mor, men hun var ofte indlagt – og ofte i lang tid – og jeg

opholdt mig også hos min morfar og mormor på Fyn, hos min farbror på Midtjylland og i en aflastningsfamilie. Som teenager skete det også, at jeg boede hos min far i Vanløse, fortæller Jarl Feyling.

ELSKEDE SKOLEN

Hans liv tog en skarp drejning, da han i 1996 begyndte i Katrinedals Skole i forstaden Vanløse. Det var nogle få kilometer vest for det egentlige skoledistrikt, og det skolevalg fik afgørende betydning.

Det var nemlig her – i denne »helt almindelige, socialdemokratiske folkeskole« – at han knækkede koden og kunne udfordre den bagage, han havde med i sit tornyster.

– Jeg var heldig. Jeg havde let ved skolen og elskede hver dag, jeg var der. Og så var jeg omgivet af dygtige og interesserede lærere og pædagoger, som havde overskud til at støtte mig. De gjorde meget mere, end man med rimelighed kan forvente, og fulgte mig ekstra meget, når min mor var indlagt. Mange af mine jævnaldrende fra Stærevej fik ikke samme støtte, og i dag er flere af dem endt i misbrug og fængsel, fortæller Jarl Feyling.

Han fremhæver også, at han – trods de turbulente omgivelser – ikke oplevede, at han blev svigtet af sin mor og far.

– Mine forældre har altid støttet mig, så godt som de var i stand til – ud fra deres forudsætninger. Men med de sygdomsforløb og livsvilkår, de har haft, er det klart, at de har haft mindre overskud end mange andre forældre, siger Jarl Feyling.

I dag er han stadig tæt på forældrene, som han blandt andet bistår i deres regelmæssige møder med sundhedsvæsenet. Jarl Feyling hjælper således sin mor i de vanskelige møder

MÆRKESAGEN

– Min historie og min politik hænger sammen, siger Jarl Feyling – og derfor er det oplagt, at lighed i sundhedsvæsenet er en af hans fremmeste mærkesager, når han stiller op til Region Hovedstaden.

– DR-serien »En syg forskel« bekræftede mig virkelig i, at der er meget stor forskel på folk. De udsatte lever kortere, får dårligere behandling og har flere sygdomme end andre. Det vil jeg ændre, siger Jarl Feyling.

Han kalder det også »kastrofallet«, at der er færrest læger der, hvor der er mest brug for dem.

– Det er en kendsgerning, at socialt udsatte har alvorligere og mere tidskrævende sygdomsforløb end resten af befolkningen. Men som det er nu, honoreres læger efter, hvor mange patienter de behandler. Hvis vi skal lægemanglen i de socialt belastede områder til livs, skal det gøres attraktivt for de praktiserende læger at drive praksis i socialt belastede områder som Tingbjerg. Takstsystemet skal ændres, så lægerne også belønnes for at hjælpe borgerne med størst behov, siger han.

med psykiatrien, og han optræder som »oversætter«, når faderen konsulterer lægen med sin KOL og sin muskelgigt, og hvad der ellers er stødt til.

– Min far er garanteret ikke den eneste, der ikke forstår lægens latin. Han er bare heldig at kende en, der kan hjælpe ham, siger Jarl Feyling.

STORT MED EGET SKRIVEBORD

Hans mor er selvfølgelig glad for den retning, sønnens liv har taget. Da han blev student, gik hun for eksempel rundt på Stærevej og viste hans karakterblad frem. Det var – husker Jarl med et smil – »lidt pinligt«.

– Men jeg forstår hende jo godt. Hun er bare en stolt mor. Da jeg for tre år siden

” Min erfaring med velfærdsmodellen er, at man ikke bliver straffet på grund af sin baggrund

fik job som studentermedhjælper hos Socialdemokratiet på Christiansborg, oplevede hun det også som noget meget stort, at jeg havde fået mit eget skrivebord, mindes Jarl Feyling.

Det var ikke tilfældigt, at han havnede lige netop bag det skrivebord. Siden

han som 16-årig meldte sig ind i DSU, har Socialdemokratiet fyldt store dele af hans liv. Han er aktiv i partiforeningen i Brønshøj-Husum-Vanløse og har undervejs også været formand for Frit Forum København. Senest har han fået studenterjob i Dansk Metal. Og nu er han altså klar til en tårn i regionsrådet – hvis vælgerne altså stemmer hans vej.

– Anders Fogh var statsminister, da jeg meldte mig ind i DSU. Det gjorde jeg, fordi Socialdemokratiet – dengang som nu – stod for en solidarisk velfærdsstat. Det er evnerne, der bestemmer dine muligheder, ikke din baggrund. Jeg er i høj grad et produkt af velfærdsstaten, og jeg er taknemmelig for, at den også rummede børn som mig. 🍷

Solen skinner over Katrinedals Skole, og en flok børn leger med hinanden i baggrunden. Sådan husker Jarl Feyling også sin skoletid: – Skolen var gennemsyret af den socialdemokratiske tankegang. Her var plads til alle.

»RENT VANVID AT HÆVE PENSIONS-ALDEREN«

Engang havde stilladsarbejder Niclas Bannebjerg Nanboe højdeskræk. Nu er han mest bange for regeringen og dens 2025-plan, hvor der lægges op til lettelser i topskatten, mens hans smerteplagede arbejdsliv skal forlænges yderligere.

AF BIRGITTE BARTHOLDY · FOTO: THOMAS SJØRUP

Selv om stilladsarbejderen Niclas Bannebjerg Nanboe kun er 36 år, tager han hver aften 600 milligram Ibuprofen og to Panodiler for at kunne sove. Samme cocktail tager han igen om morgenen. Desuden tager han hver dag en specialfremstillet knæskinne på, som

lindrer belastningen på hans knæ, der begge er ramt af slidgigt.

Smerter er ikke det eneste, der plager Niclas Bannebjerg Nanboe. Han har også svært ved at se, hvordan han skulle kunne klare at bygge stilladser, frem til at han skal pensioneres.

Derfor harmer det ham, at regeringen vil gøre vejen frem til hans tilbagetrækning endnu længere. Som det er foreslået i den nye 2025-plan, skal pensionsalderen nemlig hæves med et halvt år fra den 1. januar 2025 – fra 67 til 67,5.

Det er i Niclas Bannebjerg Nanboes ører det rene vanvid

– Umiddelbart vil det måske føles, som om det tilfører arbejdsmarkedet flere ressourcer. Men det vundne tabes hurtigt på de ressourcer, man skal bruge på at hjælpe dem, der ikke kan holde ud at arbejde så længe på grund af nedslidning, arbejdsskader og så videre, siger Niclas Bannebjerg Nanboe og fortsætter:

– Der er mange, der ender som ulykkelige kasterbolde i systemet. Folk siger,

MERE VANVID

I Finansloven 2017 ligger et forslag om store besparelser i Arbejdstilsynet. Det er andet år i træk – og det er igen et skridt i den helt forkerte retning for det arbejdende folk, mener Niclas Bannebjerg Nanboe.

– Arbejdstilsynet er i forvejen udhulet økonomisk. I stedet for at skære skal vi tilføje tilsynet mange flere ressourcer og investere massivt i et bedre arbejdsmiljø. Det vil give færre arbejds-skader, arbejdsulykker og mindre nedslidning. Alle er faktorer, der belaster sygehusvæsenet og medvirker til, at mange ender på overførselsindkomster. Der er meget at spare, siger han.

Niclas Bannebjerg Nanboe elsker friheden som stilladsarbejder. Men det er hårdt arbejde – og det harmer ham, at regeringen lader en øget pensionsalder være prisen for at lette topskatten.

kan helt selv styre, hvordan og i hvilket tempo de løser opgaverne.

At det var fysisk krævende, passede ham også fint de første år. I løbet af en arbejdsdag går han typisk 10 til 16 kilometer bærende på stilladskomponenter, som vejer fra 3 til 50 kg, op og ned ad trapper og med løft i snørklede og akavede stillinger.

Det blev først et problem, da han for fire år siden begyndte at få smerter, som siden har taget voldsomt til. Mange af hans kolleger er også slidte på samme måde. Nogle i en grad, så de bliver nødt til at holde op, mens andre bider smerterne i sig, fordi de ikke tror, at de kan finde arbejde andre steder.

Og samtidig er sikkerhedsnettet under dem blevet stadig mindre fintmasket.

– Nu er det jo ikke længere rigtig muligt at få revalidering og blive omskolet ad den vej. Efterlønsordningen blev også smadret. Alt det, som skulle støtte os, der slides ned, er nedtonet eller forsvundet. Jeg er heldig, at jeg har andre muligheder. Havde jeg ikke haft dem, ville jeg om fem år, når mine knæ er totalt ødelagt, ende i hovedløse ressourceforløb i det kommunale system. Det ville være hæsligt, siger Niclas Bannebjerg Nanboe.

VÆRDIGHED ER VIGTIGT

Det undgår han. For 1. oktober skiftede han til et job i fagforeningen 3F, hvor han skal være koordinator på store byggepladser i Nordsjælland. Her vil han gøre brug af den viden, han har fået som

tillidsmand og arbejdsmiljørepræsentant. Og af det, han har lært som medlem af Arbejdernetværket.

– Igennem den skoling, jeg har fået i netværket, er det gået op for mig, at man er nødt til at arbejde politisk, hvis man vil ændre noget, og det har fået mig til at melde mig ind i Socialdemokratiet, siger han.

Hans drøm er, at folk, som for alvor er slidte, kan få mulighed for at bremse i tide, uden at det får store økonomiske konsekvenser for dem. De fortjener en værdig alderdom og lige så mange år på pension som danskere med lange uddannelser. Det får de ikke nu.

Tal fra Danmarks Statistik viser nemlig, at mænd med korte uddannelser i gennemsnit dør seks år tidligere end mænd med lange uddannelser. For kvindernes vedkommende er der en forskel på 4,7 år.

” **Alt det, som skulle støtte os, der slides ned, er nedtonet eller forsvundet**

– Der er med andre ord en stor risiko for, at mange i de mest fysisk krævende fag er døde, før de kan nå at gå på pension. Især hvis regeringen bliver ved med at sætte pensionsalderen op. Det bliver man lidt skør af at tænke på, siger Niclas Bannebjerg Nanboe.

Endnu mere vred bliver han, når han tænker på, at de penge, man sparer, skal bruges på lettelse i topskatten.

– Det er så uretfærdigt. Hvis man virkelig vil have gang i forbrugsfesten, skal man give mere til dem, der i dag har for lidt. 🍷

at vi så bare kan tage en ny uddannelse og skifte over til et andet fag. Men vi har jo økonomiske forpligtelser over for ægtefæller og børn, dem kan vi ikke bare droppe.

SMERTERNE TOG TIL

Han anede intet om hurtig nedslidning, da han i 2002 – efter at have smagt på htx og en uddannelse til automekaniker – fik job som stilladsarbejder.

– Dengang optog det mig mere, at jeg havde højdeskræk. Den kom jeg heldigvis over og begyndte at føle, at stilladsarbejderfaget passede mig godt, siger han.

Det er især friheden, han elsker. Han og kollegerne arbejder på akkord og

Fortsættes ►

GENERATIONSTYVERIET

– Regeringen er virkelighedsfjern, siger Socialdemokratiets finansordfører i sin kritik af forslag om ny pensionsalder.

Det er tydeligt, at regeringen ikke har fokus på de mange, som er kommet meget tidligt ud på arbejdsmarkedet og har svært nok ved at klare sig igennem til den pensionsalder, der allerede gælder. I stedet satser den hele butikken på topskattelettelser. Det viser bare dens virkelighedsfjerne tilgang til danskernes hverdag.

Sådan lyder finansordfører Benny Engelbrechts afvisning af et par af de centrale punkter i regeringens 2025-plan.

De seneste måneder har Socialdemokratiet taget skarp afstand fra ideen om lettelser i topskatten – og anført af partiformand Mette Frederiksen skyldes det blandt meget andet hensynet til de lønmodtagere, der – ligesom stilladsarbejderen

Niclas Bannebjerg Nanboe – har de tungeste job og skal være flest år på arbejdsmarkedet.

Benny Engelbrecht er dog ikke i tvivl om, at der findes en del mennesker, der kan og har lyst til at arbejde et halvt år mere, inden de går på pension.

– Og det vil vi ikke afholde dem fra. Men samtidig skal de rigtig mange, som oplever det som en nærmest uoverskuelig udfordring, ikke tvinges til at blive, fastslår han.

LØSER INGENTING

Kravet om at gå senere på pension må for mange føles som et generationstyveri, mener han.

– Tidligere har vi i Danmark haft tradition for at forklare folk i god tid, hvornår noget træder i kraft. Men nu vil regeringen lovgive om ting på pensionsområdet, der kommer til at have en virkning om mindre end ti år. Det er at tage røven på folk, som har indrettet deres arbejdsliv efter noget andet, siger Benny Engelbrecht og fortsætter:

– Først når udfordringen med at give de nedslidte en værdig tilbagetrækning er løst, kan man måske overveje, hvordan man uden tvang motiverer de raske og rørige til at arbejde i længere tid.

I regeringens 2025-plan optræder også et forslag om en seniorfleksjobordning for nedslidte, hvor visitationen sker efter enkle procedurer. Men den er der ikke mange, som kan få glæde af, vurderer Socialdemokratiets finansordfører:

– Jeg har set udregninger, hvor man forventer, at det kan hjælpe omkring 100 mennesker. Det løser jo ingenting overhovedet. 🍷

bb

Benny Engelbrecht:
– Vi skal selvfølgelig tænke på de nedslidte.

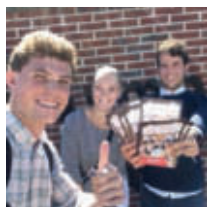
DET VIL REGERINGEN

I sin slagplan for dansk økonomi i de næste ni år, 2025-planen, foreslår Lars Løkke Rasmussen og hans regering, at folkepensionsalderen hæves med et halvt år fra den 1. januar 2025 – fra 67 til 67,5 år. Det betyder, at lønmodtagere født i 1958 og derefter kan se frem til at blive seks måneder mere på arbejdsmarkedet. Ændringen skal være med til at finansiere bl.a. topskattelettelser og begrundes med, at danskernes levetid er steget mere end forventet.

DET VIL SOCIALDEMOKRATIET

- Danmark i 2025 skal være dygtigere, Danmark skal være rigere, og Danmark skal være mere retfærdigt.
- Vi har ikke brug for reform af personskatten.
- Vi har ikke brug for at hæve pensionsalderen.
- Vi har ikke brug for at skære i SU'en.
- Vi har brug for at prioritere råderummet på 40 milliarder kroner til at løse reelle udfordringer.

Foto: Polfoto

STØT DSU'S ARBEJDE

Hvert år gennemfører DSU en mængde kampagner, aktiviteter og uddannelser. Hvert år sigter vi mod at løbe hurtigere, klatre højere og sikre større opmærksomhed om den socialdemokratiske sag.

Vi uddanner hvert år mere end 500 unge, som bliver bedre til at deltage i den politiske debat, tage organisatorisk ansvar og skabe forandring lokalt, nationalt og i hele verden.

Vi gennemfører en lang række kampagner, hvor vi gennem skolebesøg politiserer vores jævnaldrende og inviterer dem med i arbejdet for et mere retfærdigt Danmark.

Og vi arrangerer en mængde forskellige aktiviteter – skolevalg, politiske afdelingsfora, landsmøder og seminarer, hvor vores medlemmer får nye input, og vi når ud til endnu flere unge.

Desværre er det politiske arbejde sjældent gratis. Derfor har vi netop relanceret DSU's Aktivitetsfond, som er et medlemskab for dig, der ønsker at støtte DSU's nationale arbejde med 500 kr., 750 kr. eller 1.000 kr. årligt. Pengene går til uddannelse, kampagner og aktiviteter i DSU.

Vil du støtte vores arbejde? Alt, du skal gøre, er at sende en mail til dsu@dsu.net.

INGEN SKAL STJÆLE VORES FREMTID

Skoleåret er startet forrygende med langt over 100 DSU-besøg på ungdomsuddannelser i hele landet.

August og september har stået på massiv kampagne i hele landet. I skrivende stund er DSU's skolestarts-kampagne endnu ikke afsluttet, men målsætningerne er allerede overskredet på flere parametre. Hele 128 gange har lokale afdelinger været i avisen – enten med læserbreve eller interview. Og hele 359 progressive og engagerede unge har meldt sig ind i DSU for at arbejde for et mere retfærdigt Danmark.

DSU's skolestarts-kampagne har i år overskriften »De stjæler vores fremtid«. Fokus var på regeringens

uddannelsesnedskæringer, den uambitiøse miljø- og klimapolitik, og at flere børn vokser op i fattigdom. Det er vores generation, der mærker de store konsekvenser af politikken. Derfor er det vores generation, der skal kaldes til kamp mod den fremtidsfjendske regering.

Den unge generation ligger ikke på den lade side – de vil et mere retfærdigt samfund, og de er klar til at arbejde for det. Og overalt i landet har tonen været den samme: Ingen skal stjæle vores fremtid. 🌻

VI TROOR PÅ

Mindre kontrol, mere tillid. Sådan lød kongresappellen fra Mette Frederiksen, som vil give de offentligt ansatte arbejdsglæden igen.

AF MORTEN BRUUN
FOTO: LARS HORN

Heino Knudsen
– spidskandidat i
Region Sjælland.

**Charlotte Vincentz
Petersen,**
Assens.

Ulla Vestergaard,
Thisted.

Jeg vil gerne i dag have jeres opbakning til, at Socialdemokratiet sætter sig i spidsen for én stor velfærdsreform, der starter og slutter med respekt. For det enkelte menneske. For den enkelte medarbejder. For vores fællesskab.

Sådan lød budskabet, da Mette Frederiksen åbnede 2016-kongressen i Aalborg med en opfordring til at sætte gang i det, partiformanden selv beskrev som »en lille revolution«.

– Vi har brug for en ny og samlet drøm om, hvordan vores velfærds-samfund skal se ud. En reform af den offentlige sektor, hvor vi måler på kvalitet og resultater i stedet for midler og processer og område for område sætter gang i afbureaukratisering, sagde Mette Frederiksen og fortsatte:

– Vi politikere bliver simpelthen nødt til at blande os mindre. Både på Christiansborg og i den enkelte kommune og region. Vi skal have en »fingrene væk«-reform. Den rigtige

styring for vores offentlige sektor er ikke længere *new public management*.

VORES FÆLLES MÆRKESAG

Det var vand på kongressens mølle, som greb mantraet om mere tillid og mindre kontrol.

– Det er i den grad den rigtige vej at gå. Vi bør gøre det til vores fælles mærkesag, når vi går til valg i kommuner og regioner, lød det således fra Charlotte Vincentz Petersen.

Hun er socialdemokratisk gruppeformand i byrådet i Assens og er i november næste år partiets bud på en ny borgmester. Men så er hun også formand for 3F Odense Gops, hvor en stor del af medlemmerne er ansat i det offentlige. Og det var altså nogle af dem, partiformanden sigtede på, da hun begrundede sit ønske om en velfærdsreform.

– Jeg er bange for, om vi er ved at ødelægge arbejdsglæden hos nogle offentligt ansatte. Vilkårene er blevet sværere. Der er sparet meget. Omstruktureret igen og igen. Men noget er galt. Det er, som om pengene forsvinder i for meget papirarbejde. Sygefraværet er for højt. Det

er uholdbart, understregede Mette Frederiksen.

VELFÆRDSKONTRAKT

For at ændre den udvikling skitserede hun de fire mål i velfærdsreformen: Flere opgaver skal løses tættere på borgerne. Vi skal have mere »direkte ledelse« uden fokus på vante styringsinstrumenter. Der skal være mere forebyggelse og mindre behandling. Og endelig forestiller Mette Frederiksen sig, at der bliver indgået en »velfærdskontrakt«:

– Her skal offentligt ansatte forpligte sig til at gøre deres ypperste. Hver dag. Til gengæld forpligter vi os på at droppe den kontrol, der alligevel ikke skal bruges til noget. Der skal være mere frihed til faglighed, og vi politikere skal holde os til de over-

JER

– Det er altid mennesket før systemet. Aldrig det modsatte, fremhævede Mette Frederiksen, da hun på kongressen varslede en ny velfærdsreform.

ordnede retningslinjer. Der er brug for stabile rammer med holdbare og flerårige budgetter, fremhævede partiformanden og understregede samtidig, at det ikke lykkes uden bistand:

– Vi får brug for hjælp. Fra pædagoger, skolelærere, sygeplejersker, politibetjente, sosu-assistenten, socialrådgivere. Fra alle de offentligt ansatte. Fra alle jer, der har det privilegium at kunne sætte et unikt præg på andre menneskers liv og skæbne. Være forskellen på en god eller dårlig dag. Ja, være forskellen på et godt eller dårligt liv.

TILLID AVLER TILLID

Mette Frederiksen ved godt, at hun ikke er den første politiker, der har sat disse mål på dagsordenen. Hun ved godt, at det kan blive svært at nå målene. Men hun tror, at det – i tæt samarbejde med blandt

” Vi bør gøre det til vores fælles mærkesag

andre medarbejdere, kommuner og regioner – er muligt at få en bedre offentlig sektor uden at bruge flere penge.

En af de første, der meldte sig som aktivist i formand Frederiksens lille revolution, var Heino Knudsen, der stiler mod at vippe Venstre ud af formandsstolen i region Sjælland. Han kvitterede for Mette Frederiksens appel og lovede at gøre tillid til et centralt emne i valgkampen.

– Vi skal tættere på borgerne. Og vi skal have frihed til faglighed, sagde Heino Knudsen.

Den melodi synger Ulla Vestergaard gerne med på. Ligesom Charlotte Vin-

centz Petersen fra Assens møder hun offentligt ansatte både som politiker og i sit arbejde. Ulla Vestergaard er nemlig socialdemokratisk gruppeformand i Thisted Byråd og faglig konsulent i FOA, og hun oplever en »voldsom grad af bekymring«:

– Grundlæggende savner de den tillid, der er nødvendig, for at de kan blomstre og bruge deres fag og kompetencer bedst muligt. Vi har taget ansvaret fra dem, siger hun til *Socialdemokraten* og tilføjer:

– Der er flere grunde til, at det er kommet dertil. En af dem er, at vi borgere har stillet alt for mange krav, hvis der er noget, der ikke har fungeret, og så har politikerne reageret med indgreb. Det er et fælles ansvar, at vi alle bliver bedre til at stole på medarbejderne i den offentlige sektor.

Mistro avler mistro?

– Ja. Og tillid avler tillid ... 🌸

Vi skal huske, at vi er et samfundsbærende parti. Vores principprogram skal favne alle og ikke bare folk, der er på overenskomst, understregede Jytte Andersen i workshoppen på kongressen.

TILBAGE TIL FREMTIDEN

Ideerne fik frit løb, da kongressen satte gang i anden del af arbejdet med det nye principprogram. Vi fulgte tidligere arbejdsminister Jytte Andersen i debat om vækst og arbejdspladser.

AF MORTEN BRUUN FOTO: LARS HORN

Om 20-30 år transporterer vi os i selvkørende biler, og antallet af trafikulykker er faldet drastisk, fordi bilerne styres af sensorer. Vi bruger ikke længere smartphones, men har i stedet en chip – med alle telefonens finesser – indopereret i det ene håndled. Og en stor del af vores rutiner – både hjemme og på jobbet – er overtaget af robotter.

Det er blot et lille udsnit af de forandringer, der venter lige om hjørnet. I hvert fald ifølge samfundsanalytiker og fremtidsforsker Camilla Guldberg, som var inviteret til at præsentere Socialdemokratiets kongres for nogle af de perspektiver, som det nye principprogram skal udfordre.

– Vi står midt i den fjerde industrielle revolution, som er en

syntese af en biologisk, fysisk og digital verden. Spørgsmålet er, hvordan I – som borgere, socialdemokrater og politiske beslutningstagere – bedst muligt viderefører de værdier, der er vigtige for jer, i en fremtid som den, jeg har beskrevet, sagde Camilla Guldberg.

” Det betyder noget særligt, når man har været minister for området

SLIPPER DET ALDRIG

Hendes oplæg blev brugt som inspiration til den efterfølgende workshop, hvor de delegerede sparkede gang i anden del af arbejdet med at udvikle det nye principprogram. Efter et år med

principmøder i alle hjørner af partiet har Principprogramudvalget opsummeret og tematiseret den foreløbige debat i otte temaer, der nu bliver hjørnestenen i næste fase af processen.

Muligheden for at påvirke indholdet er også blevet grebet af Jytte Andersen, der sad i Folketinget fra 1979 til 2007. Hun var blandt andet arbejdsminister under Poul Nyrup og har altid interesseret sig for beskæftigelsespolitik, og på kongressen havde hun meldt sig til temagruppen Vækst og arbejdspladser.

– Det betyder noget særligt, når man har været minister for området. Jeg slipper det nok aldrig, sagde Jytte Andersen, da hun satte sig sammen med Liselotte Højer, Sorø, Dorit Svendsen, Rødovre, Lone Thomhav, Fredericia, og de to Horsens-delegerede Per Andersen og Klaus Kjærgaard.

PLANEN

Overskrifterne for de otte områder, der nu skal diskuteres, ser således ud:

- Ulighed
- Vækst og arbejdspladser
- Velfærd
- Klima og miljø
- Flygtninge og indvandrere
- EU og udenrigspolitik
- Ligestilling og mangfoldighed
- Kultur og dannelse

I de kommende måneder er der landet over nye møder om programrets indhold. Principprogramudvalget har udarbejdet debatkit, som kan give inspiration og give retning for diskussioner.

Til april lanceres udkastet til principprogrammet, hvorefter det handler om ændringsforslag, finpudsning og endelig vedtagelse på kongressen i september næste år.

JYTTES KÆPHEST

Med afsæt i blandt andet de mest påtrængende udfordringer – vi kommer til at mangle 70.000 faglærte, men får samtidig 70.000 ufaglærte, som der ikke er plads til på arbejdsmarkedet – lod de ideerne få frit løb:

De talte om uddannelsespligt. De talte om værdien i livslang udvikling af kompetencer. Og de funderede over, om det vil være muligt, at alle lønmodtagere kan se antallet af optjente uddannelsesdage på deres lønseddel.

– Det er min kæphest, at vi skaber mest vækst de steder, hvor

folk er veluddannede – og hvor der er et klima til hele tiden at gøre medarbejderne dygtigere, sagde Jytte Andersen og mindedes sin egen tid som arbejdsminister:

– Vi sørgede for, at uddannelsespolitikken understøttede beskæftigelsespolitikken. Det er ikke længere tilfældet, sagde hun og grinede af forslaget om at kalde det nye principprogram »Tilbage til 90'erne«:

– Ja. Eller »Tilbage til fremtiden«. Ha-ha. Nå – det går nok ikke.

GODT MED ÅBEN RAMME

Det er ikke første gang, Jytte Andersen er med til at formulere et nyt principprogram. Men det er første gang, hun oplever en proces som den, der på kongressen næste år kulminerer med vedtagelse af det nye principprogram:

– Jeg var umiddelbart skeptisk, da Dan Jørgensen præsenterede forløbet for os sidste år. Men da jeg oplevede, hvordan han formåede at få også relativt nye medlemmer til at rejse sig og sige deres mening, tænkte jeg: »Det skal sgu nok gå«. Og det har vist sig at være ganske fornuftigt med en så åben ramme, siger Jytte Andersen. 🌸

FÆLLES OM DANMARK

AF DAN JØRGENSEN,
FORMAND FOR PRINCIP-
PROGRAMUDVALGET

Så kom vi halvejs. Mere end 200 møder om vores kommende nye principprogram er der blevet afholdt, og tusindvis af medlemmer har engageret sig i debatten. Det er fantastisk. Tak for det!

Heldigvis er vi ikke færdige endnu. Der venter stadig mange gode stunder med visioner og debat.

Input fra de mange møder, en spørgeskemaundersøgelse blandt vores medlemmer og debatten på vores Facebookside er nu samlet i en kort tekst om retningen for vores principprogram. Den lyder sådan her:

FÆLLES OM DANMARK

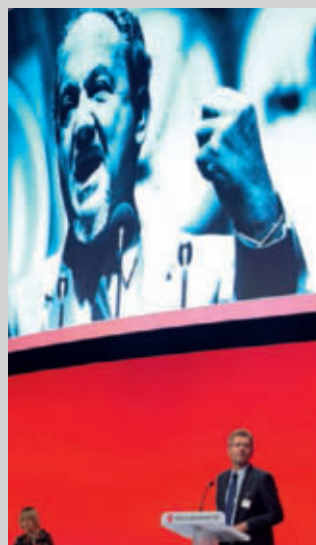
Danmark er et fantastisk land. Vores samfundsmodel har sikret frihed, lighed, velstand og velfærd for de fleste. Det er ikke

kommet af sig selv. I mere end 140 år har vi socialdemokrater kæmpet for, at vores værdier kom til at forme Danmark.

Meget er sket, siden Socialdemokratiet i 1876 vedtog sit første principprogram. Vi er kommet langt. Men vi er bestemt ikke i mål. Danmark står over for store udfordringer i de kommende årtier. Og verden har brug for lande, der går forrest, når det handler om at vise solidaritet og skabe bæredygtighed.

Vi socialdemokrater tror på fremtiden. Vi tror på, at vores værdier og vores politiske arbejde kan skabe forandring i Danmark og i verden.

Skulder ved skulder skal vi forme fremtiden. Ingen skal holdes udenfor eller tabes på gulvet. Vi er fælles om Danmark. 🌸

TAK, TILLIDSMAND

20. marts døde Anker Jørgensen, og den tidligere statsminister og partiformand blev naturligvis mindet på kongressen med et minuts respektfuld stilhed. Næstformand Frank Jensen talte og fremhævede Anker Jørgensens store betydning og indsats. Og Carsten Bo Jensen, der i 1980'erne var frontfigur i 40 i Feber, som fulgte Anker i valgkampe, leverede sammen med musikalske venner sangene »Shangri-La« og »Tak, Tillidsmand«. Den første elskede Anker, den anden skrev Carsten Bo til Ankers 60-årsfødselsdag.

VI HEPPER

8. november vælges USA's næste præsident. Pernille Lundqvist, der er tidligere 1.-viceborgmester for Socialdemokratiet i Dragør, skal opleve valget på nærmeste hold som campaigner for Hillary Clinton. Peter Hummelgaard, som er valgt til Folketinget i Pernille Lundqvists kreds i Dragør, var tidligere på året i USA som støtte for Clintons modstander i primærvalgene, Bernie Sanders.

PERNILLE:

HUN VINDER KOMFORTABELT

Hun ville ikke have gjort det for Barack Obama, ej heller for Bernie Sanders. Det er kun Hillary Clinton, som kan få Pernille Lundqvist til at glemme lægegering og psykiateruddannelse og i stedet bruge et par uger som frivillig i Miami op til det amerikanske præsidentvalg 8. november.

– Jeg har fulgt hende, siden hun i sin tid som førstedame indtog en aktiv rolle, især omkring sundhed. Jeg er uddannet læge og har fulgt hendes arbejde for at oprette sundhedsforsikringer. Hun var ikke et glansbillede, ja, nogle gange fik man det indtryk, at hun mere var hjernen bag politikken, end Bill Clinton var, siger Pernille Lundqvist

Hun er blevet udfordret på sin holdning flere gange af andre socialdemokrater. Fordi Clintons modstander ved primærvalgene, Bernie Sanders, er mere venstreorienteret og åbenlyst inspireret af den skandinaviske velfærdsmodel.

– For mig skal den amerikanske præsident være der for hele verden, og det

skal være én, der kan skabe resultater og samle. Bernie Sanders har masser af gode socialdemokratiske tanker, men jeg ville være bekymret for, om han nogen sinde ville få noget af det igennem. Der er Hillary et bedre bud.

Men der har jo været anklager mod Hillary Clinton om korruption og svindel, blandt andet fra Sanders-fløjen. Er det ikke noget, der kan få dig til at vakle?

” Jeg håber på en selfie med Hillary

– Man skal aldrig være blind. Men Sanders' kampagne handlede jo om at promovere ham selv, og efterfølgende er han jo gået ud med støtte til Hillary. Så noget har nok været spin fra hans side, siger Pernille Lundqvist.

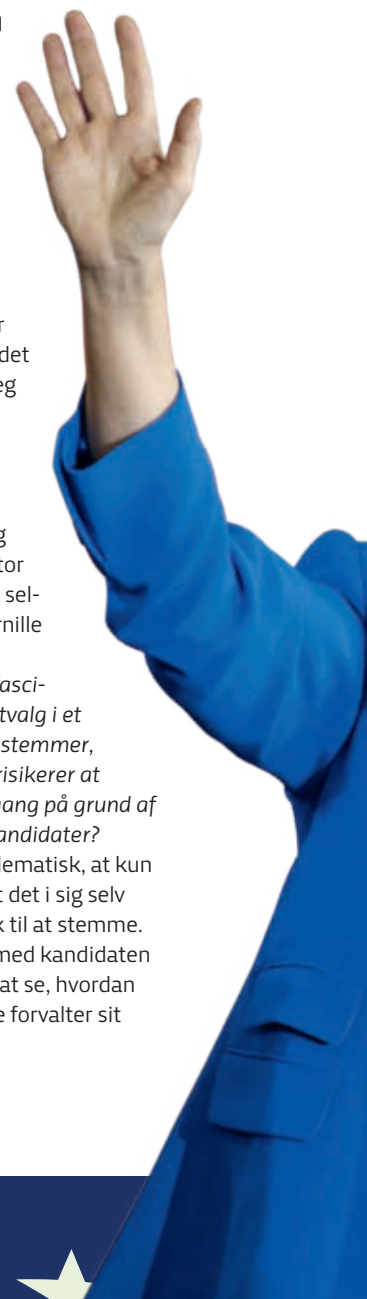
Hvad hun præcis skal lave som campaigner i Miami, ved hun ikke. Men hun forventer ikke bare at skulle yde – der skal noget med hjem, også ud over en valgsejr.

AF PETER ANDERSEN

– Jeg tror, Hillary vinder rimelig komfortabelt, og det har jeg gjort hele tiden. Jeg forventer at få masser af input til at føre kampagne, så jeg kan tage det med hjem og bruge det i de danske valgkampe. Og så håber jeg på at få en stor personlig oplevelse og en selfie med Hillary, griner Pernille Lundqvist

Hvad er det, der er så fascinerende ved et præsidentvalg i et land, hvor kun halvdelen stemmer, og hvor valgdeltagelsen risikerer at dykke yderligere denne gang på grund af utilfredshed med de to kandidater?

– Det er helt klart problematisk, at kun halvdelen stemmer, og at det i sig selv er en udfordring at få folk til at stemme. Men det har altså noget med kandidaten at gøre. Og så at få lov til at se, hvordan stormagten over dem alle forvalter sit demokrati. 🇺🇸

PÅ HILLARY

PETER:

HUN ER MEGET STABIL

I 2012 var Peter Hummelgaard i USA for at være med til at sikre Barack Obamas genvalg som præsident. Denne gang bliver han hjemme. Hummelgaards mand, Bernie Sanders, tabte som ventet primærvalgkampen til Hillary Clinton og er nu tilbage i rollen som senator for staten Vermont.

Undervejs i valgkampen var tonen decideret hadsk mellem

tilhængere af de to demokratiske kandidater. Men Peter Hummelgaard har det helt fint med, at det bliver Hillary Clinton.

Peter Hummelgaard under besøget i USA tidligere i år – sammen med ismagerne og Bernie-tilhængerne Ben & Jerry.

– Hun går til valg på nogle ret fornuftige ting, hun er blevet inspireret og måske presset af Sanders' succes. Og så er hun meget stabil, og det er vigtigt for alle os, der er afhængige af USA. Hun var en hamrende dygtig udenrigsminister.

Der er folk fra Sanders-lejren, der har sagt, at så må det hellere blive Donald Trump, så man kan bane vejen for en fra Sanders-fløjen om fire år.

” Bernie Sanders er et vigtigt billede på den bevægelse, der er i gang

– Det mener jeg er helt grotesk og dybt skadeligt. Trump vil på bare et enkelt år kunne forårsage uoprettelig skade.

Peter Hummelgaard var i USA som støtte for Sanders under primærvalgene. Han er lidt overrasket over, hvor godt

senatoren fra Vermont klarede sig, men ikke over tendensen: At der i dele af USA er et ryk mod venstre.

– Bernie Sanders er et vigtigt billede på den bevægelse, der er i gang, men han er ikke det hele, for bevægelsen havde været der uafhængigt af Sanders. Det demokratiske parti bevæger sig i retning af større fokus på at stoppe uligheden, at få økonomien til at vokse for alle, at få et grønnere Amerika.

At der nu er en »socialistisk« bevægelse i USA, hvad kommer det til at betyde?

– Det, der sker, er jo, at middelklassen skrumper – en tendens, vi også ser i Europa. Det er især den hvide middelklasse, der føler sig dårligere stillet end for 10-20 år siden, og den vrede kommer blandt andet til udtryk ved, at Donald Trump klarer sig så godt. Men også når folk bakker Bernie Sanders op. Den nedre middelklasse er vågnet.

Hvad er det, der er så fascinerende ved et valg i et land, hvor kun cirka halvdelen af de stemmeberettigede deltager?

– Fascinationen handler om, at det er verdens vigtigste politiske spiller, og at vi ved, at de ideer og værdier, der dominerer i USA, har en tendens til at sprede sig især i den vestlige verden. Den neoliberale bølge, der begyndte med Reagan, har haft store konsekvenser i resten af verden, og derfor er det interessant, at der nu er kræfter derovre, der vil bekæmpe uligheden. 🇺🇸

– Jeg var bange for, at jeg blev diskvalificeret, fordi jeg blev ramt af stress, siger Kirsten Brosbøl, der nu engagerer sig i at bryde tabuet og bekæmpe det samfundsproblem, stress har udviklet sig til.

Hun har oplevet stress på egen krop. Og sammen med StressAlliancen kæmper hun nu for at knække den nationale kurve, så andre undgår den sygemelding, hun selv måtte ud i. Kirsten Brosbøl fortæller om flere års hårdt arbejdspress, fire måneders sygemelding og om at være en mere passioneret politiker end nogensinde før.

**INGEN
KAN KLARE
ALT**

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

12. november 2015. Presset er blevet for stort, lunt for kort og humøret for lavt. Og Kirsten Brosbøl har valgt at opsøge en psykolog.

– Du kan godt vælge at fortsætte, som du gør nu. Men du risikerer, at det får konsekvenser for dig og dit helbred. Eller du kan vælge at tage ansvar for dit eget liv, lyder psykologens gode råd, som den tidligere minister genfortæller det en lun sensommerdag i september og cirka ti måneder efter konsultationen.

– Der syntes jeg ikke, jeg havde noget valg. For selvfølgelig ville jeg tage ansvar for mit eget liv, siger Kirsten Brosbøl, der samme dag blev sygemeldt med stress og blev rådet til at tage minimum tre måneders orlov, glemme alt om medier, Facebook og politik i en periode og give hovedet ro med gåture og Netflix.

– Først fortrød jeg helt vildt. Oh my God, hvad er det, jeg har gjort? Men så gik der en uge, og så kunne jeg stille og roligt mærke, at det var det rigtige. Det var lige præcis dét, jeg havde brug for, forklarer den tidligere minister, som ikke vil pege på én udløsende faktor.

Hun mener, at hendes stress var arbejdsrelateret og kulminationen på en intens periode som miljøminister, en heftig valgkamp og et deraf følgende afsavn i forhold til sin familie, som gjorde udslaget.

VI HAR ALLE ET ANSVAR

Kirsten Brosbøl sidder på sit kontor på Christiansborg. Håret er løst bundet i en knold i nakken, og hun læner sig afslappet tilbage i stolen. I præcis 15 år har den 38-årige østjyde haft sin daglige gang på Christiansborg. De første år som studentermedhjælper, senere miljøminister og nu som initiativtager til et Stresstopmøde den 10. oktober på Christiansborg, hvor hun sammen med Pernille Rosenkrantz-Theil og StressAlliancen vil forsøge at få skabt handling, så færre danskere skal ud i en sygemelding.

– Der er så meget skyld med skyld på i den her stressdebat. At det er dit eget ansvar at skubbe opgaver og problemer fra dig og skærme dig mod presset omkring dig. Der står jo overalt i jobopslag, at du

skal være robust og kunne håndtere et stort pres. Og det vil vi jo alle sammen gerne – men vi er kun robuste, indtil presset bliver for stort, ledelsen for dårlig eller kravene for urealistiske. Ingen kan klare alt, fortæller hun og læner sig ind over bordet.

– Men det er heller ikke kun politikernes skyld eller virksomhedernes skyld. Vi skal væk fra al den snak om skyld, for så er der ingen, der vil være med. Alle skal med om bord for at finde løsningerne. Og det er det, vi forsøger med StressAlliancen, understreger hun og nævner, at det blandt andet drejer sig om en række fagforbund, foreninger og eksperter, der sammen med virksomheder og politikere skal udarbejde en handlingsplan sammen og binde sig op på den.

STORE KONSEKVENSER

Kirsten Brosbøl var blot en ud af 35.000 danskere, der sidste år var sygemeldt med stress. Tallet er stigende, og det har konsekvenser – både for de stressramte og for den danske velfærdsstat, som mister 14 milliarder kroner på stresskontoen hvert år.

– Det er dybt bekymrende, at så mange danskere er stressede. Hele vores velfærdssamfund og tilliden til det er jo på spil. Det kan ikke blive ved på denne måde, siger hun og peger på flere steder i det offentlige, hvor vi begynder at se tendenser til, at det kører på pumperne med udkørte medarbejdere.

Ud over at der mangler et politisk fokus på stress, så forsøger Kirsten Brosbøl sammen med StressAlliancen at inddrage ledelsen på virksomhederne og opfordrer dem til at tage et medansvar.

– Virksomhederne skal skærme deres medarbejdere, så de ikke skal ud i en menneskelig og økonomisk dyr sygemelding. Derudover skal medarbejderne også være bedre til at sige: »Stop! Vi kan ikke mere«. Der skal være et beredskab i virksomheden, en bevidsthed om, hvad stress er for en størrelse, og hvad man skal holde øje med, siger hun, men understreger, at StressAlliancens anbefalinger først bliver præsenteret på topmødet den 10. oktober.

KÆMPE TABU

Kirsten Brosbøl har valgt at stå frem med sin stresshistorie. Ikke fordi hun ønsker den opmærksomhed, det fører med sig, men fordi hun føler sig forpligtet til at gøre noget ved det tabu, som efterhånden har udviklet sig til et regulært samfundsproblem.

” Vi skal væk fra al den snak om skyld

– Det her er et kæmpe tabu. Jeg var bange for, at jeg blev diskvalificeret, fordi jeg blev ramt af stress. At det blev set som et svaghedstegn, og at der ville blive sat spørgsmålstejn ved, om jeg nu kunne fortsætte som politiker eller blive minister igen, siger hun og kigger op.

– Men jeg kan på ingen måde se, at bare fordi jeg har været igennem sådan et forløb, skulle det gøre mig til en dårligere politiker. Tværtimod – jeg er blevet en dyrekøbt livserfaring rigere, og nu kender jeg symptomerne, fare-signalerne og er blevet bedre til at skelne mellem, hvad der er vigtigt, og hvad der ikke er, siger hun.
29. marts 2016 havde Kirsten Brosbøl igen første arbejdsdag på Christiansborg efter lidt over

fire måneders sygemelding. Og hun er sig selv igen – lunt er længere, humøret højere, og hun arbejder langt mere fokuseret og selektivt.

Ville du gerne have været stressforløbet foruden?

– Ja. Jeg ville ønske, at jeg ikke skulle helt derud. Men jeg har også lært meget af min stress. Jeg har fået mine prioriteter på plads. Og selvom der selvfølgelig hører en del pligter med til livet som folketingspolitiker, så har jeg valgt i første omgang at fokusere på det, jeg brænder allermost for – nemlig miljøet og en mere bæredygtig udvikling globalt.

Vi er kun robuste, indtil presset bliver for stort, ledelsen for dårlig eller kravene for urealistiske. 🌸

KIRSTEN BROSBØL

- Født 1977.
- Gift, mor til to.
- Opstillet i Østjyllands Storkreds.
- Fhv. miljøminister.
- Ambassadør for StressAlliancen.

I RANDERS ER PARTIAVISEN FLYVENDE

Syv gange årligt lander partiavisen i Randers i både medlemmernes og randrusianernes postkasser. Vi har mødt et par af ildsjælene bag den lokale bladsucces.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: ANITA GRAVERSEN

Der står en palle med 12.800 spritnye aviser i Torben Petersens indkørsel i Randers. Han har taget et par stakke med op i Socialdemokratiets lokaler i Café Anker i Randers og folder spændt et eksemplar ud. Ind ad døren kommer John Degn og drøner direkte over til aviserne.

– Ahhhrrr, jeg ville nu ønske, at den var på 12 sider som normalt, konstaterer John Degn med ærgrelse i stemmen og vejer avisen mellem hænderne.

– Ja, men nu kan den da foldes, når den skal i postkasserne, kommenterer Torben

Petersen grinende og begynder at presse avisen sammen.

Mens nogle bruger deres tid på at strikke, løbe og spille håndbold, er de to mænd med i den flok af ildsjæle, der bruger kræfter, tid og faglig kunnen på at gøre en lille forskel i det østjyske.

John Degn, 49 år, er frivillig redaktør på Socialdemokraten Randers, og 63-årige Torben Petersen er annonceansvarlig. Syv gange om året sender de en ny udgave på normalt 12 sider på gaden. 800 organiserede socialdemokrater får den med posten, og frivillige partimedlemmer optræder som avisbude og afleverer den i 12.200 postkasser.

– Nogle af vores omdelere går med flere hundrede i faste ruter. Andre lægger et mindre antal i postkasserne, når de alligevel skal ud at gå en tur med hunden. Det er imponerende, fortæller Torben Petersen og nævner, at avisen husstandsomdeles til cirka 45.000 i hele Randers Kommune, når der er valg.

EN HOLDINDSATS

I det civile liv er John Degn sekretær. Men han er oprindeligt uddannet journalist

TORBEN PETERSEN

- 63 år, halinspektør i Banko-Hallen Randers.
- Gift, et barn, to børnebørn.
- Medlem af S siden først i 80'erne.
- Formand for Socialdemokratiet Kronjylland på femte år.

og har arbejdet med lokalaviser i en årrække, og han regner med, at han bruger cirka 15 timer om måneden på redaktøropgaven.

– Jeg synes, det er sjovt at sidde og lave layout. Det bedste er, når man kan få en side til at gå op i en højere enhed med flotte billeder og god tekst, forklarer John Degn og fortsætter:

– Jeg er meget overbevist om, at sådan en avis har en god PR-effekt. For medlemmerne er det mest informativt, men for mulige vælgere spiller avisen en rolle.

Torben Petersen har ingen aviserfaring – men han kan sælge annoncer og har gjort det gennem sit virke i frivilligt foreningsarbejde i mere end 40 år. Af og til skriver han også og tager billeder.

Og John Degn og Torben Petersen er ikke alene om at fylde avisens sider ud. Der er et redaktionsudvalg på syv med-

TIP EN ILDSJÆL

Beretningen om partiavisen i Randers er bare et eksempel på nogle af de mange aktiviteter i Socialdemokratiets kredse og partiforeninger.

Vi vil gerne fortælle endnu flere historier om de aktiviteter og møde nogle af de mange ildsjæle, der gør en indsats. Send derfor gerne tip til *Socialdemokratens* redaktør Morten Bruun på mob@pbpronto.dk.

To ildsjæle – en opgave: At udgive Danmarks bedste lokale partiavis. Torben Petersen (tv.) og John Degn (th.) er to ud af syv frivillige socialdemokrater, der står for den lokale partiavis Socialdemokraten Randers.

JOHN DEGN

- 49 år, uddannet journalist og sekretær i Socialdemokratiet Region Midt.
- Gift og far til tre.
- Frivillig redaktør for Socialdemokraten Randers.
- Medlem af S siden 2002.

” Vi kender ikke andre, der udgiver en regulær avis, som vi gør

lemmer, der omtrent en måned før næste udgivelse mødes for at planlægge.

– Vi har vidt forskellig baggrund. Og det er fedt. Vi har både en bankmand, en pensioneret gymnasielektor og tre journalister foruden Torben og mig. Det giver altså noget liv og alsidighed til avisen, forklarer John og noterer, at de syv mænd i gruppen godt kunne bruge noget kvindeligt modspil.

PARTIETS TALERØR

Med randrusiansk beskedenhed får de begge formuleret, at avisen nok er lidt unik. Langt de fleste partiforeninger har en eller anden form for udgivelse, men i langt de fleste tilfælde drejer det sig om en A4-side eller et lille foreningsblad. Et medlemsblad i avisformat er sjældent.

– Vi kender ikke andre, der udgiver en regulær avis, som vi gør, siger John Degn og understreger, at de gør alt for, at avi-

SPIS BRØD TIL

Der knytter sig naturligvis mange historier til partiavisen i Randers. En af dem handler om en lokal bager, som for et par år siden blev kontaktet af redaktionsgruppen, som foreslog bageren at tegne en annonce på forsiden af avisen, hvor han skulle lokke med franskrød til halv pris til de kunder, der klippede annoncen ud og afleverede den i butikken.

– Bageren sagde ja tak til vores ide og endte med at sælge cirka 400 brød til halv pris. Efter den oplevelse tegnede han et års abonnement og har gjort det hvert år siden, fortæller avisens annoncechef Torben Petersen med et smil.

sen skal være en avis, som alle skal kunne sætte sig ned og blive inspireret af.

– Men det er jo ikke noget, vi har opfundet. Den har eksisteret i 42 år nu, så vi har egentlig bare kørt den videre, forklarer redaktøren og tilføjer, at de relancerede avisen for et par år siden for at give den et tidssvarende layout, der minder om en helt almindelig ugeavis i udseende.

– Men vores rolle er også at fortælle borgerne i Randers om de ting, vi som socialdemokrater står bag. Lige nu har vi en Venstre-borgmester, som gerne tager æren for mange af de ting, den tidligere socialdemokratiske borgmester står bag. Der er vi på pletten, forklarer Torben Petersen, der gerne dækker den slags sammen med en af journalisterne.

DEN BLIVER LÆST

John Degn tager sig af indsamlingen af artikler, skriver selv og layouter hjemme ved computeren i Randers. Og selvom han godt er klar over, at papirformatet i manges øjne er en kende gammeldags, så er der alligevel en mening med galskaben.

– Vi ved, at folk læser avisen. Selvfølgelig er der nogen, der smider den ud. Og det respekterer vi naturligvis, siger annoncechefen.

De to avismagere lægger igen avisen fra sig. Denne måneds partiavis er godkendt.

– Jeg synes nu, vi skal gå efter de 12 sider næste gang. 8 sider er for lidt, siger John Degn til Torben Petersen.

– Ja, så må vi jo hellere se at komme i gang, griner den annonceansvarlige. 🌹

Er du nysgerrig på Socialdemokraten Randers, kan du læse den online på www.soc-randers.dk

INGEN ANSAT SKAL MØDE SIN OVERFALDSMAND PÅ JOBBET

AF PERNILLE ROSENKRANTZ-THEIL,
SOCIALORDFØRER

Forestil dig at blive truet eller måske ligefrem overfaldet. Tanken er frygtelig nok i sig selv. Forestil dig så, at du måske ugen efter overfaldet står ansigt til ansigt med din overfaldsmand – på din arbejdsplads.

Det er den virkelighed, mange ansatte på bosteder i Danmark står over for.

Rapporter fortæller, at der dagligt er episoder, hvor ansatte på bostederne bliver truet eller overfaldet af beboere. Igen og igen kommer der sager frem om voldelige overfald på ansatte. Igen og igen er medarbejdere stået frem og har forsøgt at råbe politikerne op. De fortæller om en usikker hverdag. Og om alt for mange beboere, der ikke er raske nok til at bo disse steder.

Psykiatrien er underprioriteret. Bostederne har de dårligste beboere. Den opgave skal løftes.

Der er to parter, der taber, hver eneste gang der sker et voldeligt overfald: de ansatte og beboerne. Vi kan ikke byde psykiatriske patienter, der ikke er klar til det, at skulle træde ud i en normal hverdag igen. Ikke engang en beskyttet hverdag. De har krav på et behandlingstilbud, der kan rumme dem, og hvor medarbejderne har de værktøjer til rådighed, som kan hjælpe dem bedst muligt.

VIDSTE DU, AT ...

Fra 2005 til 2013 er antallet af politianmeldelser af voldsforbrydelser, hvor den ansatte har været tilknyttet et bosted, næsten fordoblet?

Antallet af alvorlige voldsulykker, der har medført sygemelding, har i en årrække ligget stabilt på cirka 150 hændelser om året, men i 2014 steg det til 187?

Kilde: En analyse fra Social- og Indenrigsministeriet

Vi har taget mange skridt i den rigtige retning, og der er generelt kommet meget mere fokus på området. Men vi skal blive endnu bedre. Behandlingen af psykiske sygdomme skal være lige så god som behandlingen af fysiske sygdomme.

Fem gange i løbet af de seneste år har vi fået den tragiske besked om en medarbejders død. Det skriger på handling.

Et af de største problemer, vi står over for, er at håndtere patienter, der ikke er raske nok til at blive udskrevet, men som heller ikke er syge nok til at være indlagt. Som samfund kan vi ikke byde bostederne rundtomkring i Danmark at skulle håndtere mennesker, som de reelt set ikke

har redskaberne til at hjælpe. Det skaber utryghed for både ansatte og patienter. Der skal findes plads til denne patientgruppe inden for sundhedsvæsenet. Og det må aldrig være medarbejderne, der bærer ansvaret for en fejlslagen psykiatri.

Vi skal kunne tilbyde disse patienter en middelev mellem indlæggelse og udskrivning. Det har de fortjent. De har også krav på den bedst mulige behandling. Patienter, der er til fare for sig selv og andre, skal ikke udskrives til bosteder. De skal have ro og den rette behandling. 🌸

” Behandlingen af psykiske sygdomme skal være lige så god som behandlingen af fysiske sygdomme

Foto: Folketinget.dk

TIL KAMP FOR ET RETFÆRDIGT EU

Det europæiske projekt har nogle knaster, men det vil være helt forkert at forlade fællesskabet.

**AF OLE CHRISTENSEN,
MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)**

For nylig var jeg til en S-konference med temaet »Europa – hvad nu?« Det var en rigtig god oplevelse med masser af konstruktiv debat. De fleste debatter nåede frem til samme konklusion: Vi skal være opmærksomme og konstruktive over for det europæiske projekt. Jeg kunne ikke være mere enig.

Konferencen blev holdt i lyset af, at EU endnu en gang er røget ned i et sort hul. For få måneder siden sendte briterne EU ud i sin hidtil største krise. Briternes udmeldelse har også sendt efterdønninger over til os i Danmark. Mange er utilfredse med det europæiske projekt – ja, man kunne måske endda fristes til at mene, at vi bør gøre briterne kunsten efter og droppe EU. Men det er en helt forkert reaktion at kræve en skilsmisse, fordi der er en smule knas i parforholdet. Langt bedre er det at blive og kæmpe for et bedre og mere lige EU.

KAGEN ER BLEVET STØRRE

Det europæiske fællesskab blev etableret, fordi man mente, at samarbejde ville skabe vækst og velstand, og at de to ting tilsammen ville føre til et mere fredeligt og sikkert Europa. På mange måder er det lykkedes. I dag kan Lego sælge legoklodser i hele Europa uden høje toldbarrierer, og vi forbrugere kan købe europæisk producerede varer uden at skulle betale en formue for dem.

Samlet set er kagen ganske enkelt blevet større. Men det er klart, at alle skal have del i denne kage. Og det er her, vi har behov for at reformere det europæiske projekt.

De sidste mange år har en borgerlig-liberal akse desværre siddet tungt på den politiske magt. Stramme sparekrav er blevet søsat, og man har helt overset kampen for lighed og retfærdighed for den almindelige borger.

VI KAN GØRE DET IGEN

Men vi vender jo heller ikke vores kommune, region eller land ryggen, fordi et borgerligt flertal i et årti har udhulet velfærdssamfundet. Vi bliver tværtimod og kæmper for en bedre fremtid for os selv, vores familier og vores børn. Det skal vi også gøre med EU. Vi skal være kritiske over for borgerlige kræfter, der splitter vores samfund og efterlader den enkelte familie magtesløs over for globaliseringskræfter.

Dertil kommer, at vi skal være konstruktive i forhold til et socialt Europa, hvor mere retfærdighed går hånd i hånd med det indre marked.

Vi socialdemokrater har før vist, at vi kan gøre verden til et bedre sted at leve via den politik, vi fører. Det kan vi gøre igen.

I Europa-Parlamentet kæmper jeg hver dag for et EU, hvor arbejdstagernes rettigheder og en fair konkurrence er i højsædet. Det gør jeg, fordi jeg tror på, at det nytter. Men jeg og mine kolleger kan ikke gøre det alene. Vi socialdemokrater må stå sammen om at forandre EU. Det europæiske fællesskab gør os stærkere, ikke svagere. Derfor skal vi holde fast i det. 🇪🇺

” Vi skal være kritiske over for borgerlige kræfter, der splitter vores samfund

Foto: Palfoto

EU er et forpligtende samarbejde, og derfor skal briterne ikke regne med, at de kan beholde alle fordele og slippe for besværligheder, når de forlader EU.

BREXIT

– SET MED SOCIALDEMOKRATISKE BRILLER

Ret og pligt følges ad. Det kommer briterne til at mærke, når de efter deres farvel til EU skal forhandle en ny aftale på plads.

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S, GRUPPEFORMAND)

Det er en socialdemokratisk dyd, at en aftale er en aftale. Det ligger helt i kernen af den samfundsmodel, vi har udviklet, formet og forsvaret igennem så mange år.

” *Jeg er selvsagt umådelig trist over, at briterne har valgt at bryde samarbejdet med de øvrige EU-lande*

Tag for eksempel den danske model. Det er en aftalemodel, hvor arbejdstagere og arbejdsgivere indgår en overenskomst. Den favoriserer den ene part på visse punkter, den anden part på andre punkter. Men sammenlagt skaber den fordele for begge.

Ligeså er vores samfundsmodel – velfærdsstaten – baseret på en forpligtende aftale mellem borger og stat. Som borgere betaler vi vores skat. Det er vores pligt.

Til gengæld forventer vi, med rette, at samfundet hjælper os, hvis vi bliver syge, når vores børn skal i skole, eller hvis huset står i brand. Det er vores ret.

Kort sagt: Gør din pligt, og kræv din ret.

VERDENS STØRSTE GULE FAGFORENING
Briterne har besluttet, at de nu vil udtræde af EU. Det står fast, og det er den konklusion, vi arbejder ud fra i Europa-Parlamentet.

Jeg er selvsagt umådelig trist over, at briterne har valgt at bryde samarbejdet med de øvrige EU-lande. Ikke mindst fordi Leave-kampagnen lovede briterne, at de kunne beholde alle fordelene og undgå alle besværlighederne ved det europæiske samarbejde, hvis man bare meldte sig ud. Ja, de talte endda om, at man kunne spare en masse penge i medlemskontingent ved at melde sig ud af EU.

Det lyder som en reklame for en gul fagforening. Du får det hele til det halve. Men det gør man jo ikke. Man får en bleg efterligning, man får ikke del i styrken af det forpligtende samarbejde, og man får i hvert fald slet ikke indflydelse dér, hvor det gælder – ved forhandlingsbordet.

Det er rigtigt, at briterne kan slippe lidt billigere i kontingent ved at gå fra at være EU-medlem til kun at være med i EØS – det Europæiske Økonomiske Samarbejde – som for eksempel Norge er det.

Men de vil stadig skulle følge de love, som jeg og mine kolleger vedtager i Europa-Parlamentet. Og fremover får de ikke noget at skulle have sagt i udarbejdelsen af de love, de fortsat skal følge. Præcis som i en gul fagforening må de stå uden for døren, mens vi andre indgår overenskomst.

EU er et forpligtende samarbejde, hvor vi løser fælles problemer med eksempelvis klimaforandringer, miljøforurening og international skattefusk. Den er vores nations overenskomst med de øvrige lande. Og der er både fordele og ulemper. Visse dele favoriserer de østeuropæiske lande, andre de sydeuropæiske, og andre igen favoriserer de nordeuropæiske – herunder Danmark. Samlet set vinder vi dog alle på at samarbejde.

Der er masser af ting, der kan, skal og må laves om i EU. Men set som helhed er Danmark umådeligt styrket netop på grund af vores EU-medlemskab. Så hvad er så det socialdemokratiske svar på Brexit?

Som gode venner og kolleger må og vil vi ønske briterne alt held på deres videre færd. Vi vil samarbejde konstruktivt og søge at finde så fair og tæt en ny samarbejdsmodel som muligt. Men ret og pligt følges ad. Danske, svenske eller italienske arbejdstagere skal ikke stilles dårligere for at tækkes visse britiske politikeres løfter om ret uden pligt. 🌹

MEDICINALFIRMAER SKAL IKKE UDBYTTÉ VORES SUNDHEDSVÆSEN

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S)

DR viste i september en dokumentar om, hvordan et medicinalfirma udnytter smuthuller i lovgivningen til at hæve priserne på medicin med op til 4.000 procent. Vel at mærke på produkter, der har været på markedet i årtier, og som samtidig også er livsvigtige.

Andre medicinalfirmaer bruger at pris-sætte ny medicin helt uacceptabelt højt fra begyndelsen, og atter andre betaler konkurrenter for at udskyde, at billigere kopiprodukter kommer på markedet. Også medicin, der kan være livsvigtig eller i hvert fald øger livskvaliteten for patienter betragteligt.

Vi skal som samfund ikke finde os i dette.

Som følge af finanskrisen har mange EU-lande været meget hårdt presset på økonomien. Så meget, at patienter overalt i EU har oplevet konsekvenserne. Adgang til den rigtige og bedste medicin er endda i visse lande i EU kun forbeholdt de velhavende. Vi har også i Danmark set, at medicinudgifterne bare stiger og stiger. Igen og igen ser vi regionerne være nødsaget til at skære personale væk for at kunne betale for de stigende medicinudgifter.

ET STÆRKT VÆRKTØJ

At medicinalfirmaerne spekulerer i, hvordan smuthuller i lovgivningen giver profit, det er mildt sagt temmelig usympatisk, men måske desværre forventeligt. Det er imidlertid på ingen måde acceptabelt. Som jeg ser det, er der to ting at gøre i første omgang.

For det første er jeg i gang med at kigge på den eksisterende lovgivning. Jeg synes absolut ikke, den er god nok, når det er fuldt lovligt at hæve priserne på livsvigtig medicin til for tidligt fødte med 4.000 procent, når intet ved omkostningerne for

medicinalfirmaet har ændret sig. Rigtig meget medicin udvikles, sælges og markedsføres af internationale medicinalfirmaer. Derfor er EU-lovgivningen et stærkt værktøj at bruge, fordi den kan lovgive for hele det europæiske marked, hvilket kan mærkes for virksomhederne.

For det andet skal vi se på, hvordan vi forhandler priserne på medicin. Belgien og Holland er gået sammen om at etablere et prisforhandlingsråd. Sammen forhandler de priser for deres landes patienter, og det betyder lavere priser. Det samme ser vi, at flere østeuropæiske lande begynder at gøre. Mere pres på prisen er kun helt rimeligt. Jeg synes, det er godt, at de enkelte medlemslande gør en stor indsats for at presse prisen.

Medicin har vi brug for. Derfor er det vigtigt, at der også er incitament til at sætte udvikling af ny medicin i gang. Men moralen hos dele af medicinalbranchen

” Mere pres på prisen er kun helt rimeligt

er så dårlig, at vi ikke politisk kan lade stå til. Smuthuller skal lukkes, prisforhandlingsystemer skal udbygges, og medfinansiering af udviklingsomkostningerne kan være en vej til at sikre, at fokus bliver hos patienterne og ikke hos aktionærerne i medicinalindustrien.

I Europa-Parlamentet er vi ved at skrive en betænkning om adgang til medicin. Vi håber at kunne give et vigtigt indspark til debatten og den fremtidige lovgivning, så vi får rimelige priser og bedre adgang til livsvigtig medicin. 🌹

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

MOGENS LYKKETOFT I DEN RØDE STOL:

»NEJ. VERDEN ER IKKE BLEVET ET BEDRE STED AT LEVE«

Efter et år som FN-formand er Mogens Lykketoft tilbage i dansk politik. Det bliver hans sidste periode i Folketinget – og han vil bruge tiden på de globale emner, han har beskæftiget sig med i FN.

AF MORTEN BRUUN

Mogens Lykketoft ved godt, at han har oplevet noget usædvanligt. Han ved godt, at han har været med til at skrive historie. Og han ved godt, at der kommer til at gå lang tid, før en dansker gentager kunststykket.

– Ja, statistisk set går der jo mellem 150 og 200 år, før det sker. Jobbet roterer mellem landene, og FN har jo 193 medlemmer. Så jeg er godt klar over, at det er meget unikt, at jeg har fået lov til det her, siger Lykketoft om de 12 måneder, hvor han bestred jobbet som formand for FN's Generalforsamling.

Nu er han tilbage i dansk politik og Folketinget, men før han for alvor tager fat på sine nye opgaver – han skal arbejde med udenrigspolitik og klimamål og har også fået plads tilbage på sit år i New York. Et år, der, som han selv formulerer det, har været »foryrgende spændende og fyldt med politisk action«.

– Jeg troede måske, at jobbet handlede om at lede møderne og sørge for, at tingene fungerede rent praktisk, men det har nærmest været den mindste del af arbejdet. Hovedparten af jobbet har bestået i at have det politiske lederskab på en masse processer, siger han.

De processer, som han løbende har beskrevet i *Socialdemokraten*, har især handlet om klimamål og bæredygtighed. Han har siddet til møder med virkeligt tunge toppolitikere, meningsdannere og erhvervsfolk fra hele verden og diskuteret partnerskaber, energiforsy-

” **FN bliver aldrig stærkere, end medlemslandene vil gøre den til**

ning, produktionsformer, forbrugsmønstre og transportsystemer for at få bare en del af det globale puslespil om bæredygtighedsmålene til at passe.

– Det er meget, meget store sager, vi taler om. Og det er milliarder og trilliarder af dollars, der investeres de næste år.

Og det er ikke tulliarder, der er i spil ...?

– Ha-ha ... Nej, det er rigtige penge. Apropos finansiering må man i øvrigt sige, at den danske regering absolut optræder modsat af, hvad vi alle sammen har lovet med hensyn til at skabe større finansiering til udvikling. Men der er faktisk mange stater, der er bagud i de her diskussioner om bæredygtighed og klimamål, og vi hører mange progressive erhvervsfolk sige, at »nu må staten give os de håndtag, der betyder, at vi gør det rigtigt«.

Er der globale forbilleder blandt danske virksomheder?

– Ja. Novo er i særklasse én af dem, der er med i det her og har kræfter til at deltage i alle diskussionerne.

Da du tiltrådte, forudså du, at du som FN-formand kunne nyde fordel af den »prag-

matiske danske forhandlingstradition«, du havde med i din politiske bagage. Var det en profeti, der holdt stik, eller var det ønsketænkning?

– Jeg tror faktisk, at oplevelsen her i New York har været, at FN har haft et meget aktivistisk, praktisk anlagt dansk formandskab i det her år. Det er også lykkedes med en mere uformel måde at gribe forhandlingerne an på, og så har den enorme åbenhed, vi har insisteret på at have omkring vores eget arbejde i formandens kontor, også gjort et positivt indtryk.

Men er verden blevet et bedre sted at leve det seneste år?

– Nej, det tror jeg ikke, man kan sige, for der er simpelthen for mange konflikter og humanitære katastrofer. Men på positivlisten tæller det altså, at verden besindede sig på, at de store problemer omkring bæredygtighed ikke bare er fælles, men også er påtrængende og skal løses.

– På minussiden står de seneste frygtelige udviklinger i terroraktioner rundt omkring i verden.

Der er vilje til et stærkere samarbejde for at bekæmpe og forebygge terrorisme og radikaliserings. Men FN og Sikkerhedsrådet har jo ikke levet op til deres hovedansvar om at forebygge og stoppe

de konflikter, som er årsag til humanitære katastrofer og flygtningestrømme. Det er den absolut negative side af billedet.

– Og her tæller det ikke synderligt, at Sikkerhedsrådet endelig – alt for sent og efter alt for mange døde mennesker og et ødelagt land, Syrien – fik vedtaget en køreplan for fred. Men den er jo ikke blevet ført ud i livet endnu, og det er jo frygteligt.

Kan man ud fra det spørge, om FN så er den rette konstruktion?

– Jamen FN bliver aldrig stærkere, end medlemslandene vil gøre den til. Vi ville gerne have skubbet til den reform af Sikkerhedsrådet, som har været diskuteret i tyve år uden rigtig at bevæge sig ud af stedet.

Men alt andet lige opnår vi ikke de nødvendige fremskridt, hvis ikke amerikanere, europæere og kinesere er enige om det. Der bliver heller ikke fred i verden, hvis ikke Rusland vil.

– Det har sådan set ikke noget med FN's konstruktion at gøre. Det handler om, at de største magter besinder sig på, at de mest afgørende og eksistentielle udfordringer er fælles. Og derfor skal man have et stærkere FN.

Hvordan bliver det at vende tilbage til dansk politik?

– Det bliver selvfølgelig anderledes. Men altså ... Jeg har jo haft mange slags liv i Folketinget gennem 35 år, ikke? Minister, formand for Folketinget, ordfører i oppositionstider og meget andet. Jeg tror, at den rolle, jeg skal spille i resten af den her valgperiode – som i øvrigt bliver min sidste – det er at deltage i en masse diskussioner og føre meget af det, jeg har arbejdet med i FN, ind i den danske debat. Og så kan jeg også se, at det hober sig op med invitationer til at komme ud og holde foredrag.

Du genopstiller ikke?

– Nej. Jeg bliver jo snart 71 og har taget min tårn. Men jeg vil stadig tilbyde min hjælp til partiet. 🍷

MOGENS LYKKETOFT

- Født 9. januar 1946.
- Gift med journalist Mette Holm.
- Uddannet cand.polit. fra Københavns Universitet i 1971.
- Valgt til Folketinget i 1981.
- Har været skatte-, finans- og udenrigsminister.
- Formand for Socialdemokratiet 2001-2005.
- Formand for Folketinget 2011-2015.
- Formand for FN's Generalforsamling 2015-2016.

RØD BOG

- Viggo Kampmann, 1910-1976.
- Cand.polit. 1934.
- Finansminister 1950 og 1953-1960.
- Statsminister 1960-1962.

Viggo Kampmann var både genial og gal, som Poul Smidt (indsat) formulerer det. Og begge sider skildres i den nye biografi.

Viggo Kampmanns bedrifter har stået i skyggen af hans udsvævende liv og sygdom. Det bliver der rådet bod på i Poul Smidts biografi om den tidligere finans- og statsminister.

VELFÆRDS- ARKITEKTEN

AF MORTEN BRUUN

Da journalisten og juristen – og socialdemokraten – Poul Smidt besluttede sig for at skrive en biografi om den tidligere finans- og statsminister Viggo Kampmann, var der kridtet op til et portræt fyldt med modsætninger. I hvert fald når afsættet er de forudsætninger, Poul Smidt selv lagde ned over bogen:

– Jeg vidste, at Kampmann var genial. Og jeg vidste, at han var gal, fortæller forfatteren.

Det var i det minefelt, han skulle lande den første rigtige biografi om manden, der efter syv år som socialdemokratisk finansminister – fra 1953 til 1960 – overtog regeringsledelsen, da H.C. Hansen døde. Men efter blot to et halvt år som statsminister – og et historisk godt valg med mere end en million socialdemokratiske stemmer – måtte Viggo Kampmann trække sig på grund af sygdom.

Siden har historierne om hans liv været domineret af fortællingerne om hans sindslidelse, hans alkoholvaner, hans forsvindingsnumre og hans kvinder. De fortællinger er også med i biografien »Viggo Kampmann – modig modstandsmænd, klog finansminister, ustyrlig statsminister«, men de får vægtigt modspil af historien om hans politiske bedrifter. Om hans rolle som velfærdsarkitekten.

– Hans udsvævende liv og sygdom har stemplet ham og skygget over hans bedrifter. Min intention var at skabe en sober balance mellem udskjelser og resultater. Midtvejs i arbejdet med bogen gik det for alvor op for mig, hvor meget han opnåede. Jeg oplevede, at jeg var i gang med en retfærdiggørelse af ham. Det kom til at handle om at spille Kampmann op uden at pille Krag ned, siger Poul Smidt.

DEN IDERIGE REFORMATOR

Han peger på samarbejdet mellem H.C. Hansen og Kampmann som den væsentligste årsag til datidens voldsomme velfærdspolitiske landvindinger.

– H.C. Hansen havde som leder den naturlige autoritet til at få ting igennem, men han var afhængig af Kampmann som den iderige reformator. Det var en fantastisk kombination – og med Krag som udenrigsminister kunne det ikke blive stærkere.

– Samtidig kendetegnede det også Kampmann, at substansen var bærende for ham. Via tillid og tilnærmelser formåede han for eksempel at binde De Radikale til Socialdemokratiet, fordi han forstod værdien af at have politiske venner, som kunne være med til at bære de socialdemokratiske ideer frem. Hvis han havde været med i dag, ville han have dyrket SF, Enhedslisten, Alternativet og De Radikale, siger Poul Smidt og fortsætter:

– Hvis han var med i dag, ville han være optaget af retfærdige boligskatter. Han ville skabe en model, som alle kunne forstå, og sikre, at aftalen var så god og bindende for andre partier, at vi ikke behøvede at tale om boligbeskatning de næste 20 år.

FORUD FOR SIN TID

Derudover ville Kampmann også være optaget af det internationale samarbejde og gøre sit til, at vi ikke – som Poul Smidt formulerer det – »falder i den nationale grøft«:

– Når det gælder samarbejde mellem nationer, var Viggo Kampmann forud for sin tid. Han ville understrege, at det europæiske samarbejde simpelt hen er en forudsætning for vores velfærdsstat, og pointere, at velfærd bygget på Dansk Folkepartis EU-linje kun kan finansieres af deres tulliander.

Arbejdet med biografien har været præget af, at Viggo Kampmanns fjerde kone brændte alle hans personlige arkiver. Det betød, at forfatteren måtte ty til andre kilder, og det er en vigtig årsag til, at arbejdet har taget flere år. Men selv om bogen nu er færdig, har Poul Smidt ikke sagt farvel til hovedpersonen:

– Nej. Jeg drømmer stadig om Viggo ... 🌹

ET MESTERVÆRK

Viggo Kampmann
– modig modstandsmænd,
klog finansminister,
ustyrlig statsminister

Af Poul Smidt
Gyldendals Forlag
(480 sider, 349,95 kr.)

Læst af Dan Jørgensen

I vores parti har vi mange helte. Mænd og kvinder, der har flyttet Danmark i den rigtige retning. Nogle er mere kendte end andre. Alle kender Staunings bedrifter, Krags liv er velbeskrevet, og hele Danmark er på fornavn med Anker.

Sådan er det ikke med Viggo Kampmann. Blandt historieinteresserede er hans betydning ganske vist anerkendt. Men i den bredere offentlighed har hans navn ikke – på samme måde som andre socialdemokratiske kæmper – fået ikonisk status. Det er en fejl, som denne velskrevne og vigtige biografi forhåbentlig kan være med til at rette op på.

Kampmann er uden tvivl en af de mest betydningsfulde politikere i den nyere danmarkshistorie. Han nåede ikke at være statsminister særligt længe. Men forud herfor havde han allerede i mange år været en vigtig del af vores parti. Først som embedsmænd og sparringspartner for ledende socialdemokrater, senere som finansminister og betroet rådgiver for både Hans Hedtoft og H.C. Hansen.

Biografien beskriver, hvordan Kampmann med sit usædvanlige intellekt, store økonomiske indsigt og enorme arbejdsiver reelt var en af hovedarkitekterne bag udviklingen af velfærdsstaten, som vi kender den i dag.

Bogen beskriver også Kampmanns personlige problemer med psykiske lidelser, drukturerne og de letlevende damer. Kulørt var det. Og det er da også det, som diverse medier har gjort mest ud af i forbindelse med udgivelsen af denne biografi. Men Poul Smidt forfalder ikke til at svælge i den del af stoffet. Beskrivelserne af Kampmanns problemer er med, fordi de er relevante i forhold til hans politiske gerning. Ligesom de siger noget om den tid, som Kampmann agerede i. En sådan adfærd kunne næppe kombineres med et job som toppolitiker i 2016.

Biografien er ikke læst på en eftermiddag. Det er en moppedreng af et værk. Og den leverer et grundigt historisk vidnesbyrd om en stor mands betydning for Socialdemokratiet og Danmark, uden at den af den grund bliver langtrukket eller kedelig. Bogen er rig på anekdoter og beskriver med fin sans for detaljen alle væsentlige hændelser i Kampmanns liv.

Alt i alt har Poul Smidt skrevet et mesterværk. Læs den! 🌹

NYT LOGO

I forbindelse med kongressen i år præsenterede vi et nyt logo. Hvor der tidligere stod »Socialdemokraterne«, hedder vi nu »Socialdemokratiet«. Rose- og A-logo er uændret. Der er heller ingen ændringer i farver eller skrifttype. Det nye logo vil kunne downloades fra partiets hjemmeside, og skabeloner på materialeportalen bliver ligeledes justeret med det nye logo. Vores hidtidige materialer, merchandise og lignende bliver udfaset, men alt, hvad vi producerer af nyt, vil have det nye logo på.

SOCIALDEMOKRATIET

FAMILIEHØJSKOLE I SILKEBORG

Mere end 80 børn og voksne var i juli samlet i en uge på 3F's kursus ejendom Langsøhus, da Socialdemokratiet afholdt familiehøjskole. Det var en uge, der stod på masser af sjove aktiviteter lige fra politiske workshops, kreative værksteder og OL-konkurrencer til sangaften med arbejdersangbogen. Det overordnede tema var fællesskab, sammenhold og gode oplevelser på tværs af aldersgrupper.

SOCIALDEMOKRATER GIK MED I PRIDEN

Mette Frederiksen var der. Overborgmester i København Frank Jensen var der, og det samme var en masse andre socialdemokrater og DSU'ere, da Copenhagen Pride Parade løb af stablen 20.

august. Priden hylder mangfoldighed, ligestilling og tolerance, og det store optog – der blev fulgt af 200.000 borgere – gik fra Frederiksberg og endte på Rådhuspladsen i København. DSU og Social-

demokratiet havde pyntet en vogn med balloner og flotte farver, der sammen med de mange øvrige indslag kunne lyse op i paraden.

NY FACEBOOK-GRUPPE FOR ORGANISATIONEN

»Socialdemokratiets partiorganisation« er navnet på en ny lukket Facebook-gruppe, som henvender sig til alle formænd, medlemsansvarlige, kasserere og bestyrelsesmedlemmer i foreninger, kredse, kommuner og regioner. Gruppen kan bruges til at udveksle viden, erfaringer og stille spørgsmål til hinanden eller til partikontoret. Gruppen skal kun bruges til organisatorisk indhold. Partisekretær Jan Juul Christensen vil den første onsdag i hver måned sende live med en kort status og opdatering på aktuelle emner.

"For de privilegerede føles lighed
som undertrykkelse."

- Udsagn på internettet

VI TROR, VI HAR LIGESTILLING

Q16 – den 41. kvindekonference arrangeret af socialdemokrater – fandt sted i Vejle i weekenden 26.-28. august. Den havde stillet tre centrale hovedspørgsmål om konsekvenserne ved sexismen, et langsomt ligestillingstempo på arbejdsmarkedet og et mere multietnisk samfund. De tre spørgsmål var konferencens omdrejningspunkt, som en perlerække af oplægsholdere kom omkring – blandt andre Cecilie Nørregaard, Henrik Marstal og Marie Louise Kirring Løvingreen, mens Mette Gjerskov, Elmas

Berke og Emma Holten søndag deltog i en spændende debat. Konklusionen på Q16 er, at den største nutidige hindring for ligestilling er, at vi tror, vi har ligestilling. Der er stadig områder, hvor kvinder og mænd ikke er ligestillede, og både kvinder og mænd lider under en stereotypisk kønstænkning og opdragelse. Ønsker vi virkelig en reel og fuld ligestilling mellem kønnene, så skal vi have mændene med i processen. Socialdemokratiets Kvindekonference i 2017 arrangeres af socialdemokrater i Midtjylland.

RUNDE FØDSELSDAGE

16. SEPTEMBER:

Borgmester på Bornholm Winni Aakermann Grosbøll fyldte 40 år.

25. SEPTEMBER:

Borgmester i Horsens Peter Sørensen fyldte 50 år.

5. OKTOBER:

Mf Lennart Damsbo fyldte 60 år.

14. DECEMBER:

Forhenværende partiformand og statsminister Helle Thorning-Schmidt fylder 50 år.

Besøg fra Swaziland

I september havde Socialdemokratiet besøg af en ungdomsdelegation fra partiet Swadepa i det sydafrikanske land Swaziland. Besøget var et led i det internationale demokratiprojekt i landet, som

Socialdemokratiet arbejder med. Delegationen var blandt andet på besøg på Københavns Rådhus, hvor medlem af Borgerrepræsentationen Lise Thorsen fortalte om byens styre.

Foto: Lise Thorsen

KOM TIL KULTURNAT PÅ BORGEN

Gode traditioner skal man holde fast i, og kulturnatten på Christiansborg er en af de rigtig gode. Derfor inviterer Socialdemokratiet endnu en gang til at kigge ind bag kulisserne den første fredag i efterårsferien – den 14. oktober. Vi holder til i Fællessalen, og igen i år vil der være mulighed for »speed-meeting« med politikere, ligesom der vil være uddeling af merchandise. Samtlige af Folketingets partier og udvalg holder åbent hus, og man har også mulighed for at opleve, hvordan Christiansborgs festkøkken fungerer. I alt 250 museer, teatre, ministerier, parker og pladser byder i år publikum velkommen til kulturnat i København.

VELKOMMEN TIL
**RENÉ
OLSSON**
HJØRRING

– Jeg har altid været rød. Min interesse for politik har dog ikke været brændende på dén måde. Det er de faglige forhold, der har optaget mig mest. De har betydet mere end medlemskab af et parti. Men det seneste år er det, som om der er begyndt at blæse nye vinde i Socialdemokratiet, og så slog jeg til og tænkte: »Jeg vil sgu gerne være med i foreningen«.

René Olsson, 37 år og faglig sekretær i 3F Brønderslev, er ikke uvant med at stemme socialdemokratisk. Men det er nyt, at han har papir på tilhørsforholdet. Det skyldes ikke mindst det, han omtaler som »den nye ledelse«:

– Jeg oplever, at Mette står for nogle forandringer, jeg gerne vil være med til. Og så hjælper det jo også, at hun er nordjyde, siger René Olsson – der er født i Brønderslev, men har boet i Hjerring, siden han blev færdig med 9. klasse, kom i lære som automekaniker og fik et værelse på teknisk skoles elevhjem.

– Jeg nåede aldrig at bruge svendebrevet. I stedet blev det til forskellige småjob i industrien, før jeg blev stilladsarbejder, og derefter var jeg otte år på køkkenfabriken i Jerslev, fortæller René Olsson.

Det var her, hans faglige interesse for alvor voksede. Han var tillidsmand i seks år, og det var den opgave, der for fire år

siden førte ham videre til jobbet som faglig sekretær i 3F. Han beskæftiger sig især med industriområdet samt restaurations- og rengøringsbranchen, og han fornemmer, at vi i disse år oplever et voldsomt pres på solidariteten.

– Sammenholdet på arbejdspladserne er ikke nær så stærkt som tidligere. Medarbejderne finder sig i mere og mere og bakker ikke længere hinanden op på samme måde. De vil bare gerne beholde deres job, fordi de kun har to år på dagpenge – og udsigten til, hvad der så venter dem, gør dem frygteligt bange. Hvis medlemmerne ville, kunne vi sagtens føre flere faglige sager, end vi gør, siger René Olsson.

Det er blandt andet på den baggrund, han er glad for, at Socialdemokratiet denne sommer virkelig har stået stærkt i debatten om tilbagetrækning og fastslået, at højere pensionsalder ikke må

ramme de lønmodtagere, der har slidt og slæbt og haft de tunge job.

– Det handler om mange af vores medlemmer, så det er vigtigt med den opbakning. En af de andre udfordringer handler om opkvalificering. De ufaglærte vil gerne blive dygtigere, men det er svært at få dem i gang, fordi det koster dem penge. Derfor er det godt, at der nu er udsigt til, at de får en bedre økonomi, mens de uddanner sig. Det er virkelig vigtigt at få alle de systemer til at spille bedre sammen, siger René Olsson.

Hvad laver du, når du ikke er faglig sekretær og socialdemokrat?

– Så er jeg sammen med familien. Min kone og jeg har tre børn på 8, 11 og 13 år, som er glade for håndbold og fodbold. Vi bruger meget tid på at stå på sidelinjen og følge dem. Og så følger jeg også Superligaen, hvor jeg – selvfølgelig – holder med AaB. 🌹

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokraterne

@Spolitik

@Socialdemokraterne

SosseSnappen

www.socialdemokraterne.dk